

Amerika Esperantisto

Vol. 11

JUNE, 1912

No. 5

Fifth North American Congress of Esperanto

NOT alone in Boston, but throughout all six States of New England, the esperantists are thinking, planning and working to make the coming convention in Boston far and away the best of all North American Esperanto Congresses. In the consideration and labor given, the committees in charge are setting a record which committees for future congresses will have difficulty to surpass.

The Convention will meet in old historic Boston the ninth, tenth and eleventh of July. Since the New England States, all within a few hours' ride of Boston, contain about one-fifth of all Esperantists on record in North America, and since no other city, with the possible exception of the National Capital, contains so much of interest for Americans who from early childhood have heard and read of the first struggles in and about this city, which had for their result the United States, in which all today feel pride,—for these and many other reasons, the attendance of this meeting gives promise of being very large, and the enthusiasm very great.

The meetings of the Congress are to be held in the famous Boston Public Library and in the buildings of the Massachusetts Institute of Technology. A guide-book to help the visitor to find his way about the winding, confusing thoroughfares of Boston is being prepared, and will be printed in Esperanto and English. Music of all sorts has been promised, a ladies' double quartette, vocal and instrumental solos, and the Emerson Piano Company have offered the free use of one of their finest pianos which they guarantee to beautifully accompany songs in the International Language.

At the time this is being written there

still remains more than a month and a half in which to work, and so anxious are the committees to make the most of this time that they refuse, at so early a date, to consider their work finished and announce a definitely arranged program which would not permit of additions and changes. As far as outlined at present the program is essentially as follows:

Tuesday, July 9, 1912, at ten a. m., in the Boston Public Library, the congress will be formally opened. After the members, led by the double quartette, have sung the Esperanto Hymn, "La Espero," an address of welcome in Esperanto will be given by Edward S. Payson, President of the NEW ENGLAND ESPERANTO ASSOCIATION, who will introduce the other officers of this district federation which acts as host during the week. Dr. D. O. S. Lowell, Vice-President of THE ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERICA, and Mr. Edwin C. Reed, General Secretary, will then be presented as presiding and recording officers. Reports of the general, district and local officers from various sections of the continent will then be given, and business matters will be presented for consideration during the sessions of the convention.

At two in the afternoon, the visiting Esperantists will be escorted by the members of the BOSTON ESPERANTO SOCIETY over the route made famous in history and song by the midnight ride of Paul Revere. Leaving Boston we shall cross the beautiful Charles River into Cambridge, a separate municipality of about 100,000 inhabitants, where George Washington took command of the first American Army. After a short stop to view the grounds and buildings, ancient and modern, of Harvard University, we shall continue through North Cambridge, Arlington, Arlington Heights, seeing here and there historic wall and building with

tablets stating that here such-and-such minute men bravely fought and died in ton, where we shall leave the conveyance and go over that first battleground of the defense of freedom, thence into Lexington for liberty, visiting the old Hancock House and the Old Belfry, from which at the call of Revere rang out the bells calling together the patriot farmers to stand against the coming foe. Then on again to Concord, the last point reached before the British line, fired upon from every side, broke and began its retreat to the protecting cannon of Boston. After a short walk to the bridge at which the minute men made their successful stand, we shall by another route return to Boston.

At half-past seven that evening, in one of the buildings of "Tech," it is planned to hold an Esperanto "Experience Meeting," a meeting to which will be invited the general public and at which various Esperantists will give short talks of their experiences in learning, teaching and, more than all, in using the language either for travel or correspondence. This meeting will be entirely in English, except perhaps enough Esperanto to give the stranger an idea of the beauty of sound which the language has.

Wednesday morning will be devoted to business meetings:—divisional meetings for the election of councilors for the ensuing year, a general meeting to continue discussion of matters pertaining to the general association, etc. Hours and places of meetings for these will be announced at the opening session on Tuesday.

At two in the afternoon a trip will be made to Revere Beach, one of the numerous seashore resorts which make Boston so famous as the summer metropolis. This is a few miles north of Boston and reached by trolley or steam train. Here one may sit and gaze at the limitless ocean, while indulging to his heart's content in Esperanto conversation, or may amuse himself with various devices, such as the roller-coaster, etc.

Wednesday evening will be a musical, literary and dramatic session, at which a number have already agreed to assist, and for which others with talents are requested to make similar offers, notifying the committee as soon as possible.

Thursday morning there will be a meeting of the new General Council for the election of the new general officers, a meeting of the STUDENTS ESPERANTO LEAGUE, to which all young people are invited, and meetings of other subsidiary organizations of the E. A. of N. A. At ten will occur the final general business meeting of the convention.

In the afternoon of Thursday it is planned to take a delightful trip by boat down through Boston Harbor to Nantasket Beach, the gem of the resorts south of Boston. Here bathing, boating, and still more gazing and conversation can be indulged in, while the cooling breezes from the broad Atlantic will make you believe that the heat you experienced at home was merely a bad dream from which you have had a pleasant awakening.

At 7:30 in the evening there will be a dinner, at which will preside one of the best-known American Esperantists and at which toasts, interesting and amusing, in English or in Esperanto, the kind to make you think and the kind to make you laugh, will contribute to make the close of the convention a most pleasant memory. To those who were fortunate enough to attend the banquet which ended the convention last summer in New York, it is but necessary to remind them of that affair to make them wish to attend the congress, if only for the purpose of attending the banquet. To others the writer can but say that the most entertaining dinner ever attended anywhere at any time pales into insignificance, was indeed a bore, in comparison with this Esperanto Banquet. It will be indeed with regret that, with the singing again of "La Espero," we shall bring this banquet and the congress to an end, and with a mingling of pleasure felt during the three days past and of regret in the parting we shall say one to the other "Ĝis la revido."

While thus the formal congress will end on Thursday evening, post-congress trips, long and short, are being planned for those who can remain longer; for Boston, its suburbs and seashore resorts, are rich in places of beauty and interest.

NOTES.

A ticket for the congress may be obtained for one dollar (\$1.00), and should be requested at once. Orders with remittance may be sent to Dr. C. H. Fessenden, 34 Pelham Street, Newton Center, Mass., or to THE ESPERANTO OFFICE, Washington, D. C.

The headquarters of the BOSTON ESPERANTO SOCIETY are in Room 209 Pierce Building, Copley Square. This is directly across Huntington Avenue from the Boston Public Library. If you enter the city by the New York, New Haven and Hartford Railroad, leave the train at the Back Bay Station, which is about two minutes' walk from the BOSTON ESPERANTO SOCIETY's rooms.

Within five to ten minutes' walk of the

headquarters of the BOSTON ESPERANTO SOCIETY are, besides plenty of hotels of various prices, good lodging places at which accommodations can be had at from fifty cents to \$1.00 and upwards per day. A sum of \$1.00 or less per day should be sufficient to allow for meals. For the entire stay in Boston, during the three days of the convention, the cost should come within \$8.00, which would cover the excursions and various special features. Reservations for rooms should be made well in advance, or not later than July first. Address Miss E. J. Meriam, BOSTON ESPERANTO SOCIETY, 209 Pierce Building, Copley Square, Boston, Mass.

It would be impracticable to give here the cost of transportation to Boston, but this can easily be learned by consultation with your local ticket agent.

Bostono

BNTAŬ preskaŭ 250 jaroj Bostono kaj la apuda regiono komencis ludi gravan rolon en la historio de Usono. Nenie en nia lando estas regiono tiel plena je remorigaĵoj de niaj fruaj tagoj kiel nacio.

Dum pli ol centjaro tiu urbo estas notinda pro tio, ke ĝi estas centro de kulturo, instruado kaj progreso. En kaj ĉirkaŭ la urbo estas multaj gravaj kolegioj, lernejoj kaj institucioj. Ĝiaj publikaj konstruaĵoj estas belaj kaj ĝi estas la plej vidinda urbo en Novanglujo.

Ni forlasu detalan priskribon al la gvidlibroj (vidu la esperantan gvidlibron eldonatan okaze de la venonta kongreso) kaj ni skize pripensu la urbon, de la vidpunkto de somera turisto, kiu deziras loĝi komforte, kaj sin amuzi per laŭvola kaj sencela vagado dum kelkaj tagoj aŭ semajnoj.

Unue, Bostono krom ĝiaj multenombraj allogaĵoj estas ideala urbo por mez-somera vizito. Kvankam la enlandaj urboj suferas pro okaza periodo de varmeco, la klimato de Bostono estas preskaŭ ĉiam normala; ofte blovas de la maro orientaj ventetoj, kiuj freŝigas kaj malvarmigas la atmosferon, eĉ ĝis la

temperaturo de aŭtuna tago. Malofte la noktoj estas nekomfortigaj, eĉ mez-somere.

Al la vizitanto la demando, kie loĝi, estas facile solvebla, ĉu tiu estas milionulo, ĉu la monpoŝo estas malprofunda. En la urbo troviĝas multe da grandaj kaj luksaj hoteloj, aro da mezkostaj gastejoj; kaj tiu, kiu deziras la kvieton de privata domo, povos elekti el sennombraj ĉambroj, puraj kaj bone meblitaj, en bonegaj kvartaloj de la urbo, kie dum la vintra sezono miloj da studentoj el la diversaj kolegioj kaj lernejoj trovas hejmon. Tiuj ĉambroj estas lueblaj, precipe dum la somero, je tre modera kosto (mezpreze kvar-kvin dolaroj ĉiusemajne) kaj elektinte konvenan loĝejon, la vizitanto estas libera vagadi laŭvole, manĝante en unu el la miloj da bonegaj restoracioj, kiuj estas troveblaj en ĉiu parto de la urbo, en kiu oni povas kontentigi kaj la apetiton, kaj la monujon. Estas malfacile trovi urbon kie oni povas trovi tiel kontentigan vivmanieron. Se oni deziras resti je la marbordo, apud la urbo, norde kaj sude, laŭ la rando de la oceano, estas multenombraj hoteloj kaj pensionoj, de kiuj la urbo estas atingebla per mallonga veturo en tramo, vagonaro aŭ vaporsipo.

Oni povas trafi la vidindaĵojn kaj historiajn lokojn de la urbo mem piede, per tramo, aŭ sur aŭtomobilegoj, de kiuj estas kelkaj linioj, kaj kiuj de diversaj lokoj rondiras la urbon, akompanataj de kondukisto, kiu per megafono atentigas la pasaĝerojn al la diversaj belaĵoj kaj interesaj lokoj, kaj samtempe sciigas al la amuzataj urbanoj ke alia fremdularo vizitas nian urbon. Per la sama rimedo oni povas ankaŭ atingi la apudajn urbojn kaj urbetojn, kie ajn estas iu loko, fama pro historio, aŭ alia kaŭzo.

Je la akvoflanko de la urbo etendas norden kaj suden nerompita vico da urboj, urbetoj, kaj somerloĝejoj. Per bonega vaporŝipo oni povas sude atingi en trihora vojaĝo la historian urbon Plymouth, kie en 1620 elŝipiĝis la Pilgrimantoj. Dum la tuta vojaĝo la marbordo estas facile videbla. En Plymouth oni povas resti tri horojn, antaŭ ol revenas la vaporŝipo, kaj dum tiu tempo oni povas viziti la muzeojn, antikvajn domojn, la faman tombejon, kaj aliajn historiajn lokojn, akompanite de unu el la centoj da amatoraj gvidistoj, kiuj tra la tuta somero estas ĉie troveblaj.

Per duhora vojaĝo laŭ la norda bordo oni iras al Gloucester, antikva kaj fama urbo de la fiŝkaptistoj, nun la plej grava centro de la fiŝkapta industrio. Dum tiu vojaĝo oni ankaŭ preterpasas vicon da somerloĝejoj, multaj el kiuj estas okupataj de riĉuloj.

Kvindek mejlojn de Bostono estas Salem, kie niaj piaj prapatroj mortpulis la sorĉistinojn. Tie vivis kaj verkis Hawthorne, tie antaŭ centjaro troviĝis la plej

grava transoceana komercado en Usono. Nun ĝi estas unika urbo, plena de historiaj lokoj, kaj havanta kelkajn muzeojn, kie oni povas rigardi la trezorojn kolektitajn dum jaroj, de ĉiu angulo de la terglobo, kiuj prezentas la primitivan vivon de la fremdaj duonsovaĝuloj, kaj ilian progreson al civilizacio, per interkomunikado kun la kuraĝaj ŝipistoj. Salem estas fama pro sia tre kompleta etnologia muzeo, enhavanta statuojn, vestojn, batalilojn, kaj pli pacemajn objektojn, el multaj malproksimaj insuloj de la maro.

Enlande je distanco de dudek mejloj estas la urbetoj Concord kaj Lexington. Ĉi tie komenciĝis nia milito por libereco. Tien rajdis Paul Revere, avertante la kamparulojn pri la alveno de la brita armeo, kaj ĉi tie aŭdigis "la pafon, aŭdata ĉirkaŭ la mondo." Laŭ la historia vojiro de Revere veturos la kongresanoj de EANA la venontan monaton,—kvankam ne sur la dorso de rapida ĉevalo,—kaj ili rigardos la monumentojn de nia frua baraktado.

Post kiam oni elĉerpas la interesaĵojn de Bostono kaj la ĉirkaŭaĵoj, estas eble per mallongaj vojaĝoj atingi multe da novanglaj somerloĝejoj, ĉu sur la marbordo de la bela ŝtato Maine, ĉu inter la famaj Blankaj Montoj de New Hampshire.

Fine, al la vizitanto en nia urbo, la demando ne estas kion vidi, kaj kien iri, sed pliprefere, kiamaniere trovi tempon por plenumado de dezirindaj planoj.

Ĉu vi ne pruvos tion per vizito al la venonta kongreso?

C. H. FESSENDEN.

With Scissors and Paste

 O write an article about Esperanto, and get it printed in your daily paper, in some weekly publication, and in some monthly also, would be a very pleasant way of helping along the Esperanto Movement, wouldn't it?

Why don't you do that, and do it often?

It is easy. All you have to do is to take the May number of AMERIKA ESPERANTISTO, and copy paragraphs out of different articles which appeal to you as being particularly interesting and con-

vincing. Then add a bit from the *Foreign News*, if you like, and also copy something out of the ESPERANTO HERALD. The May number of the HERALD ("Esperanto for Young Students") has an unusually valuable amount of material for such use.

Then add a sentence stating that anybody interested in Esperanto can get more information about it by sending name and address with a two-cent stamp to "The Esperanto Office, Washington, D. C." If you are willing to respond

personally to inquiries, add your own name and address; but do not fail to give the general one of THE ESPERANTO OFFICE, because the paper or magazine containing this article will fall into the hands of people outside your own town, who could not or would not be so willing to write to you as to write to an impersonal address for more information. Names of inquirers are tabulated by the office force of the Association, and finally sent to local leaders for personal work,—so eventually each local leader will have plenty of opportunity for “follow-up” work, to clinch the effect of the articles written and published.

Do it now!!!

DID YOU WRITE AN ARTICLE RECENTLY?

Will not everybody who has written an article about Esperanto, or noticed one which some one else wrote, please send a clearly MARKED COPY of that paper or magazine to *The Literary Digest*, New York City. Do this every time you see an article, and hunt up all the back numbers you can, too. There have been innumerable articles on Esperanto printed this year. See that the *Digest* editors get copies of every one. No letter is necessary, just mark the paper or magazine conspicuously.

Kroniko Nordamerika

NEW HAVEN, CONN.—La intereso pri nia kara lingvo ankoraŭ pligrandiĝas ĉe la anoj de la loka klubo. Per la klopodoj de S-ro Hubert A. Welch bonegaj artikoloj elĉerpitaj el AMERIKA ESPERANTISTO kaj aliaj esperantaj gazetoj aperas ĉiudimanche en la tagĵurnalo *New Haven Union*. Oni baldaŭ presos en *Esperanto*, jam mendinte fandliterojn supersignitajn. Tre plaĉus al la redaktoro de tiu ĵurnalo, se la esperantistoj ĉie skribus al li (esperante aŭ angle) pri lia progresejo. Oni povas mendi ekzemplerojn de la ĵurnalo po kvin cendoj (unu spescento). Unu artikolo precipe estas tre kontentiga, ĉar trans du kolonoj aperas (angle) la titolo “Esperanto devus esti enkondukata en ĉiuj usonaj lernejoj-programoj.” La redaktoro de tiu ĵurnalo estas ankaŭ ano de la urba lerneja konsilantaro, tial lia intereso en Esperanto estas iom grava por nia afero.

BOSTON, MASS.—Ĉe la Publika Biblioteko antaŭ kelkaj semajnoj D-ro D. O. S. Lowell, estro de la bone konata Roxbury Latina Lernejo, donis paroladon pri Esperanto. Ĉeestis multaj oficistoj kaj maristoj el diversaj usonaj militŝipoj, laŭ speciala invito. La intereso en Esperanto inter la maristoj en la usona ŝiparo kontentige kreskas.

MANCHESTER, N. H.—Ĉe interesa kunveno ĉi tie S-ro Dutton el Auburndale paroladis al la anoj de la Vigla kaj Pionira Esperantaj societoj. Paroladeti-

ankaŭ S-ro E. J. Burnham, W. H. Huse, kaj Adna Jenkins; kaj F-ino Marion M. Newton legadis favoratan Esperantan poemon. La *Union* bone raportis pri la kunveno.

MEXICO, N. Y.—La ĵurnalo *Mexico Independent* antaŭ nelonge presigis artikolojn favore al Esperanto.

UTICA, N. Y.—En la *Utica Press* aperis antaŭ kelkaj tagoj angla traduko, verkita de S-ro E. Terrill, de Esperanta poemeto de S-ino Blaise el Anglujo.

JAMESTOWN, N. Y.—S-ro Stratton sin multe okupas nun je dissendado de la “leteroj al redaktoroj” (kiun la E. A. de N. A. preparis) al diversaj gazetoj kaj ĵurnaloj en tuta Usono, kun bona rezultato.

BLAIRSVILLE, Pa.—Tuta serio de artikoloj pri Esperanto nun aperas en la *Courier*, verkita de S-ro R. S. Woolf, kaj oni intencas baldaŭ starigi kurson.

PITTSBURG, PA.—P-ro Raymond Gros, estro de loka Lernejo de Lingvoj, nun interesiĝas en Esperanto, kaj proponas konduki someran kurson en la lingvo. Li unue interesiĝis je la lingvo kiam li ricevis ekzempleron de “Patrino Anserino,” verkita de fraŭlineto Stoner.

PERTH AMBOY, N. J.—S-ro H. W. Fisher el ĉi tiu urbo estas invitita doni paroladon pri Esperanto al la instruistaro de la Ŝtata Kolegio de Pennsylvania.

La ĵurnalo *Evening News* antaŭ kelkaj tagoj presigis artikolon pri la enhavo de

la maja numero de AMERIKA ESPERANTISTO, kune kun loka adreso kie oni povas ricevi informon pri la loka societo, k. t. p.

ARDEN, DEL.—Ni ĝojas anonci la organizon de la Arden Esperantista Klubo, kun dek-du membroj kaj la sekvantaj oficistoj:—Donald Stephens, Prezidanto; Margaret Wood, Vic Prezidanto; Cora L. Potter, Sekretario-kasisto. La klubo kunvenas je la lasta Mardo de ĉiu monato kaj havas kursojn instruataj de Prezidanto Stephens, ĉiutage kaj specialajn kursojn por komencantoj je ĉiu Vendredo vespere.

Multaj progresemluloj venos al nia solimpota vilaĝo dum la somero kaj la Ardena Klubo uzos ĉiun okazon por dissemi informon pri Esperanto.

BALTIMORE, MD.—F-ino E. W. Weems, 1008 Union Trust Bldg., amike petas ĉiujn samideanojn, kiuj ĉeestos en Baltimore okaze de la nacia Demokrata Kunveno la 25an de junio, ke ili vizitu ŝian oficejon kaj tie registru siajn nomojn kiel eble plej frue. F-ino Weems estas fervora esperantisto, kaj sekretario de la Maryland' Esperanta Asocio; kaj ŝi multe deziras aranĝi Esperantan kunvenon, se estos eble, por ke la lokaj esperantistoj havu la plezuron konatiĝi kun la vizitantoj, kaj bonakceptu ilin en la urbo.

ANNAPOLIS, MD.—En ok sinsekvaj numeroj de la *Evening News* aperis ok longaj artikoloj pri Esperanto, sur la unua paĝo de tiu ĵurnalo.

WASHINGTON, D. C.—La diversaj kluboj ĉi tie bone prosperas. Eble la klubo de gelernantoj de la Altlernejoj povas montri la plej grandan nombron da novaj anoj en la pasintaj kelkaj semajnoj. Du el la anoj de ĉi tiu klubo, Robert Bruce kaj Howard C. Beck, jr., eĉ komencis en la lunĉohoro instrui du kursojn ĉe la Western' altlernejo, laŭ aŭtoriza permeso de la lernejestro.

Ĉe la Komerca Altlernejo S-ro Edwin C. Reed, sekretario de la E. A. de N. A. paroladis al la lernantoj pri la ĝenerala temo Esperanto, laŭ invito de la lernejestro.

La kurso ĉe la Ingraham Memorial preĝejo ankaŭ bone progresas, kaj la pastro de la preĝejo, S-ro Frizzell, favore traktis Esperanton en antaŭnelonga vespera prediko.

Eta ĵurnaleto kiu aperas ĉiusemajne sur unu paĝo de unu el la tagĵurnaloj de Washington unu sabaton presigis artikoleon tute en *Esperanto*, presiginte antaŭ monato artikoleon favore ŝercante pri la lingvo kaj S-ro Reed. Ĉar en tiu "ĵurnaleto" aperas ŝercoj pri bone konataj politikistoj kaj aferistoj de la urbo, la atentigado al Esperanto estas des pli kontentiga.

Ĉe speciala programo en kunveno de longe establita franca klubo F-ino Amy C. Leavitt antaŭ nelonge kantis sian propran Esperantan tradukon de bela kanto, kaj ne nur ricevis grandan aplaŭdon sed multe interesigis la aŭdantaron je la lingvo.

CLEVELAND, O.—La ĵurnalo *Cleveland Enterprise* publikigis la raporton de la usona konsulo ĉe Antverpeno pri la Sepa Kongreso de Esperanto. Bonega propaganda artikolo estis tiu, ĉar multaj homoj vidas en ĝi pli multe da graveco ol en la kutimaj propagandaj artikoloj, kiujn verkas ni esperantistoj mem.

En la biblioteko "Lorain Branch" okazis propaganda kunveno, kaj post la parolado dek ok homoj esprimis deziron komenci la studadon de Esperanto. S-ro Benj. Jones instruas la novan kurson, kiun oni aranĝis.

En la okcidenta parto de la urbo starigis nova klubo, komenciĝinte kun dek anoj. S-ro Bunck estas prezidanto, S-ino Bower vicprezidantino, F-ino Ward sekretariino, S-ro Caldwell kasisto. Ni kunvenas la unuan merkredon vespere en ĉiu monato.

SHELBY, O.—En la *Shelby Citizen* aperis dukolona artikolo titolita "Esperanto en la Kristaneco," verkita de D-ro Lydia Shauck.

CHICAGO, ILL.—La Pola Esperantista Societo elektis je sia jara kunveno la jenajn novajn oficistojn: prezidanto, S-ro W. Tabenski; vicprezidanto, S-ro J. Wiecekiewicz; sekretario, S-ro F. Turecki; financa sekretario, F-ino S. Filipkowska; kasisto, S-ro Bozanski; bibliotekisto, S-ro Ryborcyk; arhivisto, F-ino M. Gintner. Inter aliaj aferoj oni decidis aranĝi jubileon de la 25a datreveno de ekzistado de la lingvo Esperanto, kiu okazas la 2an de junio.

Antaŭ nelonge oni organizis dramatan rondon de la Societo, kies celo estas

disvastigi Esperanton per helpo de teatraĵoj.

En la *Gregg Writer* de aprilo aperas paĝo de Esperanta stenografio, laŭ la Gregg' sistemo, verkita de D-ro Besemer el Ithaca, N. Y., por montri kiel perfekte taŭgas tiu sistemo por Esperanto. Esperanta traduko de la stenografio estas presita en la sama numero.

DETROIT, MICH.—D-ro Sigel nun propagandas per bonega metodo, ĉar oni komencas inviti ke li paroladu pri Esperanto ĉe diversaj filioj de la urba biblioteko. Tial li jam paroladis ĉe la Gratiot' kaj Scripps' filioj, ekscitante multe da intereso je sia temo. Lin helpas, per montrado de gazetoj, k. t. p., aliaj anoj de la societo.

Malgranda klubo, kies sekretariino estas F-ino Mears, ankaŭ bone laboras, havante ĉiusemajnajn kunvenojn.

Pro la klopodo de lokaj esperantistoj la "letero al redaktoroj" (preparita de la Sekretario de la E. A. de N. A.) estas presita germane en multaj germanaj tag-jurnaloj en la ŝtato.

WAUKESHA, WIS.—Gesinjoroj A. E. Johnson nun ricevas gratulojn pri fileto, kiu, laŭ la kutimo de esperantistoj infanetoj, ŝajnas peni sin esprimi en Esperanto sole.

FERGUS FALLS, MINN.—Sur la unua paĝo de la *Free Press* aperis bona artikolo pri Esperanto, kredeble pro la influo de S-ro R. Hoorn, de ties redakcio.

ST. PAUL, MINN.—En la *Minnesotske Noviny* aperis artikolo pri Esperanto.

WEST BRANCH, IOWA.—Korespondada rondo, kun anoj en Michigan kaj Iowa, estas organizita, kun D-ro Battey el West Branch, S-ro Rutherford el Exira, S-ro Torrey el Flint kaj S-ro Alvah Mote el Woodland kiel la organizintoj.

BLAIR, NEB.—S-ro C. P. Lang sin multe okupas nun je paroladoj pri Esperanto. En Columbus li dufoje paroladis ĉe kunveno de Kristana Celado, kaj jam havas aranĝojn por paroladi je kvar pluaj kunvenoj tiaj. Nun li korespondas kun la estro de la Epworth' kunveno ĉe Lincoln, kiu interesiĝas je la afero. Ĉar kunvenas je tiu 8,000 ĝis 25,000 homoj ĉiutage, ni esperas ke la paroladoj povos tie okazi.

NORTH PLATTE, NEB.—Ĉi tie la pastro de unu 88-ana K. C. Rondo multe interesiĝas je Esperanto kaj ĝiaj utiloj, pro la klopodo de S-ro Lang el Blair.

OMAHA, NEB.—La ĵurnalo *Osveta Americka* daŭrigas siajn lecionojn en Esperanto, por interesi siajn legantojn je ĉi tiu interesa temo.

KIRKSVILLE, MO.—La ĉiujara kunveno de la Kristada Celado Unio de la distrikto de la ŝtato Missouri okazos ĉirkaŭ la 22an de junio. Oni preparas ekspozicion de esperantaĵoj, kaj pritraktos Esperanton dum la programo. Tre utilus se kristanaj personoj kaj societoj sendos salutojn, se eble kun fotografaĵoj, al "Unua Dist. K. C. Kunveno, Ray G. Hulbert, Kirksville, Mo."

ANACORTES, WASH.—En la *Anacortes American* aperis longa bonega artikolo pri Esperanto, verkita de S-ro F. B. Zent, kaj akompanta de lia portreto. Alie en la sama ĵurnalo estis raporto pri festo kie paroladeti S-ro Zent pri Esperanto.

En alia numero de la sama ĵurnalo estas presita angla traduko de longa letero kiun S-ro Zent ricevis de rusa samideano, kiu donas sian opinion pri la neniigo de la interkonsento inter Usono kaj Rusujo. Sendube tiu maniero havigi artikolon estas pli preciza kaj malpli multekosta ol la kutima metodo laŭ kim oni sendas specialan usonan korespondanton al la lando por informiĝi!

SEATTLE, WASH.—Antaŭ kelkaj semajnoj oni aranĝis publikan propagandan kunvenon ĉi tie, kun granda sukceso. Paroladetoj estis donataj de D-ro Tremayne Dunstan, kaj D-ro G. Lewis; muziko de S-ino Lewis, F-ino Graham, F-ino Ellwell kaj F-ino Tarrant. La komedieto "Ĝis la Revido" estas prezentita de F-inoj DeSpain kaj Hopkins, S-roj Hougen, Price, Chilberg kaj Wright.

Ĉe la universitato estas organizita la "Universitata Esperanta Klubo," kiu jam enhavas pli ol 20 anoj. S-ro Farnsworth Wright estas la instruisto. Li ankaŭ instruas Esperanton al grupo de hindaj studentoj en Seattle.

TACOMA, WASH.—Aferoj bonege progresas ĉi tie, kaj sendube Esperanto ricevos bonan reklamadon dum la Montamara Festo la venontan monaton. Ĉiu,

kiu pŝovos ĉeesti la Esperantan kunvenon nepre ĝuos ĝin treege.

Novaj kursoj ekzistas, kun entuziasmaj lernantoj, kaj antaŭ iom da tempo ni havis publikan propagandan kunvenon, en la Y. M. C. A. Paroladis al la entuziasma aŭdantaro D-ro G. Lewis kaj S-ro Farnsworth Wright el Seattle, S-ro Van Twisk (kun S-ro Wood kiel angla interpretanto), kaj S-ro W. G. Adams.

LAKEPORT, CAL.—La Esperanta Klubo nun kunvenas en granda bone meblitaĉambro de la urba administraciejo, tute senpage. La oficistoj nove elektitaj estas; prezidanto, D-ro W. R. Lane; vicprezidanto, Juĝisto H. E. Witherpoon; sekretariino, S-ino May Ford; kasisto, Prof. C. Lawson. La klubo nun enhavas pli multe ol dudek anoj, kaj kredble ankoraŭ kreskos. Raporto aperis en la *Lake County Bee*.

SAN FRANCISCO, CAL.—Sufiĉe ofte nun la tagĵurnaloj presigas artikolojn pri Esperanto. Ĉe la "California Club" (grava organizo) S-ro R. E. Blackstone paroladis pri Esperanto, kun bona rezultato tie, kaj kontentiga raporto poste en la *Chronicle*. Je alia dato li paroladis antaŭ la anoj de la "Free Discussion Club," kie la intereso estis tiel granda ke oni tuj komencis aĉeti lernolibrojn, kaj peti informon pri grupoj por studado.

La kurso ĉe 2290 Sutter St. bone progresas, kun ĉirkaŭ 20 geanoj entuziasmaj, kaj nun oni pretigas sin por prezenti la komedieton "Ĝis la Revido."

Oni nun aranĝas por pikniko de la esperantistoj el San Francisco, Berkeley, Alameda kaj Oakland, ĉe Piedmont parko.

OAKLAND, CAL.—La esperantistoj de Oakland kaj San Francisco kunvenis kune antaŭ iom da tempo, en la instituto Rice', kun interesege programo. Estas nun bone organizita societo ĉi tie, enhavanta 32 membrojn. Je la aprila kunveno ni ĝuis la ĉeeston de kelkaj geesperantistoj el San Francisco. Post diskutado pri la aferoj de la societo, oni aŭskultis paroladetojn de S-ro Fred Rivers, antaŭe el Tacoma, Washington, S-ro Blackstone el San Francisco, S-ro Ortego el Meksiko, kaj S-ro Gorham el Oakland. S-ro Wallace raportis pri la konkurso kiun li estas aranĝanta por lernantoj en la altlernejo de Alameda (urbo enhavanta 30,000 loĝantojn). S-ro Wallace kaj juĝisto Daingerfield ĉiu donis \$25 por premioj, en la konkurso (kiu estas priskribata alie en AMERIKA ESPERANTISTO).

CUBA.—Estas nun grupoj en Havana, Matanzas, Cascajal, Limonar, Colon, Finnica, kaj aliaj lokoj, krom tiuj nomitaj en la aprila numero de AMERIKA ESPERANTISTO. Ĵus aliĝis al la Baez' rondo D-ro Rikardo Dolz, profesoro de leĝoscienco en la universitato de Havana, kaj eksprezidanto de la Senato. En revuo monata *Cuba Ilustrada* oni publikigis longan artikolon pri Esperanto.

Do This In Your Town

THE Oakland Esperanto Club (Alameda, Cal.), desiring to arouse an interest in the study of Esperanto among the pupils in the Alameda Schools, has communicated to the Superintendent of Schools, who is in hearty sympathy with the idea, the following proposition:

The Oakland Club will give three prizes, of \$100, \$25 and \$5 each, for letters written in Esperanto, addressed to the school children of the world, inviting them to visit California and the Panama Pacific Exposition in 1915. The

conditions of the competition are: The contest is open only to students now registered as pupils of the Alameda High School. Only one paper shall be submitted by any one contestant. There shall be no award unless there are at least ten entries. The Esperanto letter shall contain not less than 200 nor more than 300 words. Papers must be delivered to the Superintendent before the first day of the Fall term of 1912. The address "To the School Children of the World" need not be literally followed. Any phrase of similar general import may be used. The judges will take into con-

sideration not only the linguistic proficiency shown, but also the beauty and grace of the sentiments expressed. On entering the contest (June 1) the contestant must have had no knowledge of Esperanto, or so little as to give no real advantage.

The club intends to offer the winning letter to AMERIKA ESPERANTISTO for publication, at the same time that the report of the contest is published in this magazine, and will also try to have the letter printed for distribution in circular form by the Exposition authorities later. All necessary details for those entering the competition are given in a letter addressed to the Superintendent, so as to be given due publicity.

This is a fine method for getting Es-

peranto before the young people in a way that will appeal to them; and the practical benefit which they will enjoy in their subsequent study of languages in the schools, as well as the general profit and pleasure to be derived, will be such that no contestant will regret entry in the contest, and the study therein necessitated, even though not every contestant can win the money prizes so generously offered by the Esperanto Club.

Rumors are abroad of somewhat similar contests being instituted in other cities, to give to the school children opportunity and incentive for learning Esperanto, and we hope that some of these will be definite enough for publication in AMERIKA ESPERANTISTO. *Please keep us informed.*

Scienca Gazeto

HE first number of the new international monthly, *Scienca Gazeto*, devoted to science and industry, has now appeared. Its editor is Prof. Ch. Vérax, of Paris, and the well-known firm, Hachette and Co., are the publishers.

While not by any means a large magazine, but merely of the average size of the better Esperanto publications, this represents a most important step in the progress of the International Language among scientists and technicists, and is therefore worthy of especial note. The first issue contains articles on the eclipses of the sun in 1912, vegetable butter, helium in mine gases, the most powerful locomotive in Europe, ships for high speed, an aviation department, hygiene and medicine in the home, correspondence, etc., with also a department of terminology.

Will not every Esperantist please aid this international magazine of popular science? Subscribe at once, not only for your own pleasure and profit; not only for the sake of contributing your part toward strengthening the magazine; but also for the sake of always having at hand, ready to show or to give away, a copy of the first scientific magazine which can be read by scientists of any nationality, without cumbersome repetition of versions in various languages! And then, do not fail to show each copy to some scientist, doctor, professor or technician of your acquaintance, making it the text for a little talk on the unlimited possibilities of Esperanto for the use of scientists!

Send subscription (\$1.50 per year, sample copy, 20 cents) through the American Esperantist Co., Washington, D. C., who are sole agents for North America.

DO YOU KNOW "LA ESPERO?"

Have you memorized the words and music of "La Espero" yet? You will find them in convenient shape in the March number of AMERIKA ESPERANTISTO. Every good Esperantist knows

this beautiful song by heart, and you want to help sing it frequently at the Annual Meeting in Boston next month. Make a note of this, please.

Official Communications

Sub ĉi tiu rubriko la redaktoroj voionte presigos komunikaĵojn de ĉiu esperantista societo, kiu havas inter nia legantaro sufiĉe da anoj aŭ kies speciala fako de laboro interesos niajn abonantojn.

The Esperanto Association of North America

Central Office: Washington, D. C.

ESPERANTO HERALD NO. 17.

The May number of the *ESPERANTO HERALD* (No. 17), like some of its predecessors, treats of Esperanto from the point of view of a special application. This number, entitled "Esperanto for the Young Student," is of especial value to all who are interested in the very important field of promoting the study of Esperanto among young people. It was prepared by *young Esperantists* the majority of whom are now students in High Schools, and shows the definite value of Esperanto to those young people who have taken the trouble to learn something of the language. The original part is followed by a few quotations from various articles and statements of educators, giving the "Viewpoint of the Teacher."

An interesting and important feature of this number is that it announces the formation of a new organization, "THE STUDENTS' ESPERANTO LEAGUE," which is a sectional federation of the *ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERICA*, with membership limited to young people now in High Schools or equivalent institutions or those whose class graduated not more than five years ago from such institutions. The *LEAGUE* starts out under most promising auspices, with capable and enthusiastic provisional officers, with its first "Rondo" or chapter already established and in working order, and prospects of other "Rondoj" in various cities and schools throughout *Usono*. The purpose of this *LEAGUE*, as shown by an extract from its constitution, is "The pleasure and profit of its members, and the promotion of fraternal relations with young people throughout the world, through use of Esperanto," and it is evident from the remaining paragraphs of the *HERALD* that a great

deal of pleasure and profit is obtainable for all young people who care to avail themselves of this opportunity.

Will not every one who reads this see to it that *ESPERANTO HERALD* No. 17 is placed in the hands of every wide-awake High School boy and girl of your acquaintance? Will you not see to it that a copy reaches every High School Principal, Superintendent and teacher whose address you can secure? Will you not secure the publication of as large a portion of it as possible in your local papers? The possibilities of good work to be accomplished by a large number of good flourishing "Rondoj" of this organization, and a large number of individual members among young people where a "Rondo" is not possible of formation, are too great to be estimated. Please help out on this, with personal distribution, lists of names and addresses, *and money to help pay for it all!*

This, or any other *HERALD*, sent for 2c stamp. In quantities, prices are: 10 for 12c, 25 for 25c, 50 for 45c, 100 for 85c.

AMENDMENT.

The following amendments to the constitution of the *ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERICA* will be submitted by the Revision Committee (appointed at the last Annual Meeting) to the meeting of the Association to be held July 9-11. They have been endorsed by two councilors, and are here published in accordance with Art. XI of the Constitution:

Art. III, Sec. 2. Strike out everything after sentence: "Such members shall pay no annual dues during life."

Art. VI, Sec. 1. Add to this section: "The Association shall have the power, by a two-thirds vote at any annual meet-

ing, to fix a higher rate of annual dues than that above established, for the fiscal year next succeeding such annual meeting."

Art. VII, Sec. 1. Change to read: "Applications received directly from individuals for membership in the Association shall be acted upon by the Executive Committee, but active members of organizations, chartered by this Association shall become members of this Association upon payment of their dues to the Secretary of this Association as provided in Article VI of the constitution."

Approved:

H. S. HALL,
Councilor Ohio Valley Division.
C. H. FESSENDEN,
Councilor New England Division.

PASSED PRELIMINARY EXAMINATION.

(*Atesto pri Lernado*)

Henry L. G. Burnett, Barre, Vt.
Mrs. Agnes G. Corliss, Marshfield, Vt.
Edwin R. Fleming, Columbia, Mo.
Ira J. Zimmerman, Detroit, Mich.

PASSED ADVANCED EXAMINATION.

(*Atesto pri Kapableco*)

Wm. H. Huse, Manchester, N. H.

WATCH FOBS.

After the winding up of the affairs of the Sixth Congress, a number of the handsome Congress badges were turned over by the Congress Committee to THE ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERIKA. These are for sale at 25c each, with a leather strap attached, and make an effective watch fob. Are you wearing one? If not, do you not want one?

TREASURER'S REPORT.

MAY.

RECEIPTS.

Balance on hand April 30	\$.99
Membership fees	8.00
Examinations	7.70
Sustaining membership fees	2.00
Special membership fee	2.50
Sale of Heralds	11.02
Contributions	2.00
Contribution to Secretary	2.00
	36.21

EXPENDITURES.

Postage	\$5.87
Examinations	4.50
Printing	30.00
Office rent	7.50
	47.87
Deficit	11.66
	36.21

ON JUNE 29.

On June 29, the Munsey publication *The Cavalier* will contain the first installment of a serial story "A Conjugal Conjunction," in which Esperanto plays a large part, and several sentences of the language appear. The story is by J. B. Smith and J. V. Giesy, two popular writers who are evidently awake to the literary opportunities in Esperanto.

Whether you have time to read this or not, whether you like fiction or not,

whether you like this kind or not,—you certainly are glad to know that Esperanto figures in a story in such a widely read magazine, aren't you?

Then don't fail to send a postal card off to Editor, *The Cavalier*, 175 Fifth Ave., New York City, expressing your gratification of the evidence that the story-making possibilities of Esperanto are thus appreciated. *Please do this. It is important.* Address your postal now, and mail it any time after June 29.

For the Beginner

Will you please explain the use of the imperative mood in dependent propositions.

The imperative mood is used for expressions relating to the will (*volitive*), that is, some degree of volition that something should or should not happen,—in contrast to mere expression of fact or opinion concerning it. A volitive sense is implied by introductory words expressing command, request, wish, permission, intention, purpose, necessity, suitability or desert, and the imperative is to be expected in a clause after such words. Help may be obtained by noting that a similar avoidance of the indicative mood can often be seen in English sentences. (If the English sentence is one whose verb-form is unchangeable, a transfer into the third person singular will often indicate whether or not the indicative or imperative is to be used in translation.) For instance, we say “I know THAT HE GOES” (*indicative*), but “I request THAT HE GO” (*volitive sense*).

If the English sentence expresses the volitive idea by use of the infinitive, it

should be remodeled before translating, because Esperanto prefers only the one method, namely, “I desire THAT HE GO,” not “I desire him to go.”

Li ordonis ke ŝi helpu, he ordered that she help (*not* “helps”).

Mi petis ke li silentu, I begged that he be silent (*not* “is silent”).

Mi deziras ke ĝi estu forgesita, I desire that it be forgotten.

Ni permesos ke vi restu, we shall permit that you stay (permit you to stay).

Ĉu vi intencas ke li vidu tion? do you intend that he see that?

Li ekkriis por ke vi aŭdu, he shouted in order that you might hear (for you to hear).

Estas necese ke mi foriru, it is necessary that I depart.

Ŝajnas konvene ke vi parolu, it seems proper that you speak.

Mi konsilas ke vi klarigu, I advise that you explain.

Ili meritas ke oni lin punu, they deserve that one punish them (deserve to be punished).

Ruza Aĉetanto

SINJORO belege vestita iras en konfitejon kaj diras al la konfitisto: “Mi volas aĉeti cent kvindek el la plej bonaj kremtortoj kiujn vi povas fari.”

“Cent kvindek! Tio estas iom granda mendo; ĉu vi volas ilin tuj?”

“Post tri horoj, sed ne pli malfrue.”

“Mi povas fari ilin en tiu tempo; estas kutime ke oni pagu je tiuj mendoj iom,—ni diru dek frankojn.”

“Certe, mia amiko, jen estas viaj dek frankoj.”

Post proksimume du horoj belege vestita sinjoro iras en butikon de tajloro trans la strato de la konfitejo, kaj petas ke oni montru al li iujn surtutojn. Li elektas unu el la plej belaj kaj demandas la prezon.

“Cent dudek kvin frankojn, Sinjoro.”

A Wily Purchaser

AGENTLEMAN irreproachably dressed goes into a confectioner's store and says to the confectioner, “I want to buy a hundred and fifty of the nicest cream tarts you can make.”

“A hundred and fifty! That is a pretty large order; do you want them at once?”

“Within three hours at the latest.”

“I can have them ready in that time. It is customary to make a deposit on such orders, say ten francs.”

“Certainly, my friend, here are your ten francs.”

About two hours later a gentleman irreproachably dressed goes into a tailor's shop across the way from the pastry cook's and asks to be shown some overcoats. He selects one of the nicest and asks the price.

“One hundred and twenty-five francs, sir.”

"Tre bone, mi prenos ĝin; mi devas ricevi iom da mono ŝuldata al mi ĉe la konfitisto trans la strato; mi supozas ke vi permesos al unu el viaj junuloj veni kun mi por havigi ĝin."

"Certe, estiminda homo estas mia amiko Sinjoro Puff."

Al la konfitisto eniras belege vestita sinjoro (nun portanta surtuton) kaj la komizo de la tajloro. La konfitisto salutas tiun kun la respekto kiun oni montras al bona kliento. "Ho Puff, mi venis por tiuj cent kvindek."

"Vi havos ilin en kvin minutoj, Sinjoro."

"Tre bone; mi devas iri en la plej proksiman straton por vidi viron; donu al tiu ĉi juna sinjoro 125 el la 150; mi revenos por havigi la aliajn 25 post kelkaj minutoj."

"Kun plezuro, Sinjoro."

Post kvin minutoj la konfitisto donas al la junulo de la tajloro 125 kremtorojn kaj kalkulon por la restaĵo nome, 21 frankoj 25 centimoj.

Post unu minuto, konfitisto kaj junulo de tajloro estas serĉantaj tra la ĉirkaŭaĵo belege vestitan sinjoron kun nova surtuto, kiun la granda urbo kun sia senĉesa bruoj kaj konfuzo estas englutinta, kiel flava hundo englutas biskviton.

El la angla tradukis
WILLIAM MASON.

ELĈERPAĴO EL LETERO

(DE RUSA SAMIDEANO, PRISKRIBANTA VOJAĜON DE LASTA AŬTUNO)

* * * "En Moskvo mi la unuan fojon parolis esperante. Tio okazis kun afabla S-ro Mencil, sekretario de "La Ondo." Liaj gefratoj ankaŭ bone parolas, la fraŭlino ridante diris al mi ke ili lernis dank' al la frato, ĉar li unufoje anoncis ke li parolos kun ili nur esperante:— 'Ni estis devigitaj lerni.'

"Ankaŭ en aliaj urboj mi konatiĝis kun samideanoj. Sed ĉefe mi estas feliĉa pro konatiĝo kun nia majstro, kiun mi vizitis en Varsovio la unuan tagon de mia veno. Kiel batis mia koro kiam mi veturis tramvoje al li, kaj supreniris la ŝtuparon! Sed li tuj vigligis min per sia aminda afableco. Kiam mi petis pardonon por mia malbona elparolado, ĉar mi diris esperanton nur duan fojon, li

"Very well, I will take it; I have some money to collect at the confectioner's across the way; I presume you have no objection to letting one of your young men come over with me to get it."

"Certainly not, a worthy man is my friend, Mr. Puff."

To the confectioner's enters an irreproachably dressed gentleman (now wearing an overcoat) and the tailor's clerk. The confectioner greets the former with the respect due to a good customer. "Ho, Puff, I've called round for that hundred and fifty."

"You shall have them in five minutes, sir."

"Very well, I have to go round the corner to see a man. You will give this man 125 of the 150. I will return and get the remaining 25 in a few minutes."

"With pleasure, sir."

Five minutes later the confectioner gives the tailor's young man 125 cream tarts and a bill for the balance thereon, 21 francs 25 centimes.

One minute thereafter a confectioner and a tailor's young man are scouring the neighborhood in search of an irreproachably dressed gentleman with a new overcoat whom the great city with its ceaseless bustle and confusion has swallowed up as a yellow dog swallows a cracker.

ekmiris,—'Ĉu vere? Ja vi parolas preskaŭ senerare, estas malfacile kredi.' Ni sidis kune nur dum dek-dek kvin minutoj. Poste mi vizitis alian nian eminentulon, faman Dr. Bein (Kabe). Tiu estas simpatiega sinjoro, preskaŭ mia samaĝulo. Li finis universitaton ankaŭ en Kazano, du jarojn antaŭ ol mi finis tie. Li parolas laŭte, klare, kvazaŭ artisto; dum kontraŭe ĉe la majstro mi devis peti kelkfoje ripeti la frazon. Kabe estis tiom afabla kaj gastema ke li ne permesus al mi foriri. Lia ĉambristo portas nian broĉon (stelon) kaj parolas esperante * * *

N. Foss,
Ufa, Rusujo.

La Translokita Fantomo

DE FRANK R. STOCKTON

KA kampara bieno de Sro. Johano Hinkman estis ŝatinda loko por mi, pro multaj kaŭzoj. Ĝi estis la loĝejo de afabla, eĉ se iom impulsa gastemeco. Ĝi havis larĝajn glate ŝiritajn herbejojn kaj grandajn kverkojn kaj ulmojn. Je diversaj lokoj estis ombraj maldensejoj, kaj ne malproksime de la domo fluis eta rivereto sub kruda ponto. Fruktojn kaj florojn, agrablajn personojn, ŝakludojn kaj bilarojn, promenojn kaj ĉevalrajdojn kaj fiŝkaptajn ekskursojn oni tie oferis. Ĉiuj ĉi estas fortaj allogaĵoj, sed neniu el ili, nek ĉiuj kune, povus deteni min dum longa tempo. Mi estis invitita por la fiŝkaptista sezono, sed kredeble estus fininta mian viziton frue en la somero, se ne okazis ke,—en belaj tagoj, kiam la herbo estis seka kaj la suno ne estis tro varma, kaj blovis nur malforto vento,—promenis sub la altaj ulmoj aŭ paŝis facile tra la ombraj maldensejoj la formo de mia Madelino.

Tiu ĉi virino ne estis, laŭ ĝusta vero, mia Madelino. Neniam ŝi donis sin al mi, nek iamaniere mi estis akirinta posedon de ŝi. Sed, ĉar mi konsideris la posedon de ŝi la sola sufiĉa kaŭzo per mia plua ekzistado, mi nomis ŝin, en miaj revoj, la mia.

Eble mi ne estus devinta limigi la uzon de tiu ĉi persona pronomo al miaj revoj, se mi estus konfesinta al la fraŭlino mian amon.

Sed tiu ĉi estis eksterordinare malfacila tasko. Simile al preskaŭ ĉiuj amantoj, mi ne nur timis fari paŝon kiu povus subite fini la epokon kiun oni povus nomi la antaŭpeta periodo de la amo, kaj kiu povus samtempe tute ĉesigi interrilatojn kaj babilojn kun la objekto de mia pasio, sed mi ankaŭ terure timis Johanon Hinkman. Tiu ĉi sinjoro estis mia bona amiko, tamen multe pli kuraĝa viro ol mi povus timi, petante ke li donacu sian nevinon en tiu tempo, ĉar ŝi estris lian hejmon, kaj laŭ lia ofta diro ŝi estis la ĉefa apogilo de liaj kadukaj jaroj. Se Madelino estus konsentinta

kun miaj ĝeneralaj ideoj pri la afero, eble mi povus sufiĉe kuraĝiĝi por malfermi la temon kun Sro. Hinkman, sed, kiel mi antaŭe diris, mi ankoraŭ neniam demandis al ŝi ĉu ŝi akceptos min. Mi pripensis tiujn ĉi aferojn dum ĉiuj horoj de la tago kaj nokto, precipe dum nokto.

Unu nokton mi kuŝis maldorme sur la granda lito en mia ĉambro, kiam, per pala lumo de la luno, mi vidis Johanon Hinkman staranta apud granda seĝo proksime de la pordo. Tiu vidaĵo multe surprizis min pro du kaŭzoj. Unue, la domomastro neniam antaŭe venis en mian ĉambron, kaj due, en tiu ĉi sama mateno li forlasis la hejmon kaj ne intencis reveni ĝis post kelkaj tagoj. Efektive tial mi povis sidi kun Madelino sur la lunlumita teraso ĝis multe pli malfrua horo ol kutime. La figuro certe estis tiu de Johano Hinkman, vestita kiel ordinare, sed ĝin ĉirkaŭis tiom da nebuleco kaj malprecizo, ke mi baldaŭ eksciis ke ĝi estas fantomo. Ĉu la bona maljunulo mortiĝis? Ĉu lia spirito jam venis por rakonti al mi la historion de la krimo, kaj lasi al mi la protektadon de sia karulino? Mia koro eksaltis je la penso, sed en tiu ĉi momento la figuro ekparolis.

“Ĉu vi scias,” li diris kun maltrankvila tono, “ĉu Sro. Hinkman revenos hodiaŭ nokte?”

Mi opiniis ke estus saĝe ne ŝajni timigita, kaj respondis, “Ni ne atendas lin.”

“Mi ĝojas pri tio,” li diris, kaj sidiĝis sur la seĝon apud mi, “Mi jam loĝis dum du jarojn kaj duonon en tiu ĉi domo, kaj neniam ĝis nun tiu viro forlasis la domon eĉ dum unu nokto. Vi ne povas imagi la liberigon kiun mi ricevas per lia foresto.”

Kaj parolante, li streĉis la krurojn kaj apogis sin al la apogilo de la seĝo. Lia formo fariĝis pli videbla kaj la koloroj de lia vestaĵo malpli nebulaj. Sur lia vizaĝo esprimis trankvila forpelis zorgeman mienon.

“Du jarojn kaj duonon!” mi kriis, “mi ne komprenas vin.”

“Estas ja tiom da tempo,” diris la fantomo, “de la tempo kiam mi unue

venis tien ĉi. Mia afero ne estas ordinara. Sed, antaŭ ol diri plu pri ĝi, permesu ke mi demandu denove ĉu vi estas certa ke Sro. Hinkman ne revenos hodiaŭ nokte?"

"Mi estas tiel certa pri tio, kiel mi povas esti certa pri io. Li ekiris al Bristol hodiaŭ matene, kaj tiu urbo estas malproksime du cent mejlojn."

"Do, mi daŭrigos la rakonton," respondis la fantomo, "ĉar mi ĝuos la okazon paroli al iu, kiu aŭskultos. Sed se Johano Hinkman venus kaj trovus min ĉi tie, mi estus tre timigata."

"Tio ĉi estas tre stranga," mi diris, multe konfuzita per tio, kion mi aŭdis. "Ĉu vi estas la fantomo de Sro. Hinkman?"

Tiu ĉi estis riska demando, sed mia spirito estis tiel plena de aliaj emocioj ke ŝajne ne estas spaco por timo.

"Jes, mi estas lia fantomo," mia kunulo respondis, "kaj, tamen mi ne rajtas esti. Kaj tio ĉi estas la kialo de mia timo de li, kaj multe maltrankviligas min. Ĝi estas stranga historio, kaj mi vere kredas ĝin unika. Antaŭ du jaroj kaj duono, Johano Hinkman estis danĝere malsana en tiu ĉi ĉambro. Unufoje li estis tiel malforta ke oni tiam kredis lin mortanta. Sekve de tiu tro frua raporto pri li, mi estis elektita esti lia fantomo. Imagu mian surprizon kaj teruron, sinjoro, kiam, post mia akcepto de la ofico, tiu maljunulo reviviĝis, komencis resaniĝi, kaj eventuale regajnis sian kutiman sanon. Nun mia situacio estis treege delikata kaj embarasema. Mi ne havis povon reveni al mia originala senkorpeco, kaj ne rajtis esti la fantomo de viro kiu ankoraŭ ne estis mortinto. Miaj amikoj konsilis ke mi restu kvieta en mia ofico, kaj konstatis ke, ĉar Sro. Hinkman jam estis maljuna viro, mi ne devus atendi longan tempon antaŭ ol plenrajte okupi la ofico al kiu mi estis elektita. Sed mi diras al vi, Sinjoro," li daŭrigis vive, "tiu maljunulo ŝajnas tiom plenviva kiel antaŭe, kaj mi havas nenian ideon kiom da tempo tiu ĉi malagrabla stato de aferoj daŭros! Mi eluzas mian tempon penante eviti Hinkman! Mi ne povas forlasi tiun ĉi domon, kaj li, ŝajne, ĉien sekvas min. Mi diras, sinjoro, li ja persekutas min!"

"Tio estas vere stranga stato de

aferoj," mi respondis. "Sed kial vi timas lin? Li ne povas dolorigi vin."

"Kompreneble, li ne povas," diris la fantomo. "Sed nur lia ĉeesto estas korporema kaj teruriga al mi. Imagu, sinjoro, kiel vi sentus, se vi trovus vin en mia situacio!"

Mi tute ne povis imagi tian aferon. Mi nur ektremis.

"Kaj se oni devas esti nerajta fantomo," daŭrigis mia vizitanto, "estus pli agrable esti fantomo de iu alia ol Johano Hinkman. Li posedas kolereman karakteron, akompanatan de eksterordinara blasfempovo. Kaj kio okazus se li vidus min kaj sciigus kial kaj de kiam mi loĝas en tiu ĉi domo, mi preskaŭ ne povas imagi! Mi jam vidis lin kiam li ekkoleriĝis, kaj kvankam li ne dolorigis la personojn kontraŭ kiuj li furiozis, tiuj detiris sin antaŭ li."

Ĉio ĉi, mi sciis, estis tre vera. Se Sro. Hinkman ne posedus tian karakteron, eble mi estus pli volonte parolinta kun li pri lia nevino.

"Mi kompatas vin," mi diris, ĉar vere mi komencis senti min kunulo de tiu ĉi malfeliĉa fantomo. "Via situacio ja estas malfacila. Ĝi rememorigas min pri personoj kiuj havas similulojn. Mi supozas ke viro tre ofte koleras kiam li trovas alian kiu personigas lin."

"Ho, la aferoj tute ne similas unu la alian," la fantomo respondis. "Similulo, aŭ *doppelganger*, vivas sur la tero kun viro, kaj estante ĝuste simila al la viro, kompreneble faras ĉiuspecajn malfeliĉaĵojn. Tre malsimila estas mia afero. Mi ne estas ĉi tie por kunvivi kun Sro. Hinkman. Ĉi tie mi estas por anstataŭi lin. Nu, se Johano Hinkman sciis tion, li forte kolerus, ĉu ne vere?"

Mi tuj jesis.

"Nun, ĉar li forestas, mi povas resti trankvila dum iom da tempo," diris la fantomo, "kaj mi tre ĝojas pri okazo interparoli kun vi. Ofte mi venis en vian ĉambron kaj observadis vin dum via dormo, sed ne kuraĝis paroli al vi, timante ke Sro. Hinkman aŭdos vin parolantan kun mi, kaj eniros por sciigi kial vi parolas al vi mem."

"Sed, ĉu li ne aŭdos vin?" mi demandis.

"Ho ne," diris la fantomo. "Estas fojoj kiam iu povas vidi min, sed neniu aŭdas min krom la persono al kiu mi parolas."

“Sed kial vi volas paroli al mi?” mi demandis.

“Ĉar,” respondis la fantomo, “kelkfoje mi deziras interparoli kun homo, kaj precipe kun tia, kia estas vi, kies spirito estas tiel maltrankvila kaj okupata, ke tiu ne timas viziton de unu el ni. Sed mi precipe volas peti de vi servon. Ke Sro. Hinkman ankoraŭ vivos dum multaj jaroj mi ja vidas nenian kaŭzon dubi, kaj mia situacio fariĝas neportebla. Mia ĉefa celo nun estas transloki min, kaj mi opinias ke eble vi helpos min.”

“Transloki vin!” mi ekkriis. “Kion vi intencas per tio?”

“Jene;” ĝi daŭrigis. Nun, ĉar mi jam komencis mian karieron, mi devas esti ies fantomo, kaj mi deziras esti fantomo de viro kiu efektive estas mortinto.”

“Mi pensas ke tio devus esti sufiĉe facila,” mi diris. “Okazoj nepre konstante alvenas.”

“Tute ne, tute ne,” rapide respondis mia kunulo. “Vi havas nenian ideon kia premado kaj konkurado ekzistas por oficoj tiaj! Kiam ajn vakeco okazas,—se mi povus tiamaniere min esprimi,—amaso da petantoj postulas la fantomecon.”

“Mi certe havis nenian ideon ke tia stato de aferoj ekzistas,” mi diris kun intereso. “Ŝajnas al mi ke devus esti ia regula sistemo aŭ laŭvica agado, kiun vi povus sekvi en tiaj okazoj, simila al tiu por atendantoj ĉe barbiro.”

“Ho, tio tute ne taŭgas,” diris la alia. “Kredeble kelkaj el ni devus atendi por ĉiam. Kiam ajn dezirinda fantomeco sin prezentas, grandega konkuro okazas,—ankaŭ vi scias ke estas kelkaj situacioj kiujn neniun ŝatus. Kaj estis rezultato de mia troavideco en tia okazo, ke mi trovas min en la nuna malagrabla stato; kaj mi pensis ke vi eble helpos min eliri el ĝi. Eble vi konas cirkonstancojn, je kiuj fantomeco okazus neatendite. Se vi nur donos al mi fruan avizon, mi estas certa ke mi povos aranĝi translokiĝon.”

“Kion vi deziras?” mi ekkriis. “Ĉu vi volas ke mi mortigu min? Aŭ mortigu iun por vi?”

“Ho, ne, ne, ne,” respondis la alia kun vapora rideto. “Nenion tian mi intencis. Kompreneble, ekzistas amantoj, kiujn oni observadas kun multe da intereso, ĉar tiaj homoj kelkfoje donas tre dezirindajn fantomecojn dum momentoj de malĝojo,

sed mi ne pensis pri vi tiamaniere. Vi estas la sola persono al kiu mi volas paroli; kaj mi esperas ke vi povos doni al mi iom da sciigo utila, kaj, reciproke, mi helpos vin pri via amafero.”

“Ŝajne, vi scias ke mi havas tian aferon,” mi diris.

“Ho, jes,” respondis la alia kun malgranda oscedo, “mi ne povis loĝi en tiu ĉi domo tiom da tempo kaj ne scii tion.”

Estis io teruriga en la ideo ke fantomo observadis Madelinon kaj min, eble eĉ kiam ni promenadis en la plej ĉarmaj lokoj. Sed tiu ĉi estis eksterordinara fantomo, kaj mi ne povis malameti lin, kiel oni malametas ordinarajn estaĵojn tiajn.

“Mi devas foriri nun,” diris la fantomo, leviĝante, “sed ie mi revidos vin morgaŭ nokte. Kaj memoru,—vi helpu min, kaj mi helpos vin.”

En la sekvanta mateno mi dubis ĉu estus saĝe rakonti al Madelino ion pri tiu interparolado, kaj baldaŭ konvinkigis min ke mi devas resti silenta pri la afero. Se ŝi sciigus ke fantomo loĝas en la domo, kredeble ŝi tuj forirus. Mi ne nomis la aferon kaj tiel kondukis ke mi estis certa ke Madelino ne eĉ suspektis kio okazis. Dum iom da tempo mi ankaŭ deziris ke Sro. Hinkman forlasu la domon, almenaŭ dum unu tago. En tia okazo, mi pensis, eble mi min kuraĝigos sufiĉe por paroli al Madelino pri nia estonta kunvivado, kaj nun, kiam la ŝanco alvenas, mi ne sentas min preta utiligi ĝin. Kio okazus al mi se ŝi rifuzus min?

Tamen, mi havis ideon ke la virineto pensis ke, se mi iam intencis peti ŝian amon, nun estas la tempo. Ŝi sendube sciis ke mi multe pripensis ŝin, kaj ŝi plenrajte volis ke la afero decidiĝu. Sed mi ne volis fari gravan paŝon en mal-lumo. Se ŝi deziris ke mi petu ke ŝi donu sin al mi, ŝi devus iel montri al mi ke ŝi faros la donacon. Se mi ne povus vidi tian eblan sindonemon mi preferus ke aferoj restu sen ŝanĝo.

Tiun vesperon mi sidis kun Madelino sur la lunlumita teraso. Estis ĉirkaŭ la deka, kaj dum la tuta tempo de vespermango mi penegis puŝi min al la punkto kie mi povas elverŝi al ŝi miajn sentojn. Mia karulino ŝajnis kompreni la situation—almenaŭ mi imagis ke ju pli mi alproksimiĝis al propono des pli ŝi ŝajnis

atendi ĝin. Certe estis tre kriza kaj gravega epoko en mia vivo. Se mi parolus mi farus min aŭ feliĉa aŭ malfeliĉa por la tuta vivo, kaj se mi ne parolus mi sentis certa ke la fraŭlino ne donos al mi alian okazon tion fari!

Tiamaniere sidante kun Madelino, iomete parolante kaj multe pensante pri tiuj gravaj aferoj, mi okaze ekrigardis supren kaj vidis la fantomon apud ni. Li sidis sur la balustrado de la teraso kun unu kruro etendata, kaj la alia svinganta, dum li apogis sin dorse al kolono. Li estis malantaŭ Madelino, sed preskaŭ antaŭ mi, ĉar mi sidis kun vizaĝo al la virineto. Estis bonŝance ke Madelino rigardis la pejzaĝon, ĉar mi sendube surpriziĝis. La fantomo jam diris ke li vidos min dum tiu ĉi nokto, sed mi ne atendis lin kiam mi estis kun Madelino! Se ŝi vidus la fantomon de sia onklo, mi ne povis diri kio okazus. Mi ne ekkriis, sed la fantomo evidente rimarkis ke mi estis maltrankvila.

"Ne timu," li diris, "mi ne permesos ke ŝi vidu min; plie, ŝi ne povas aŭdi min se mi ne parolos al ŝi, kaj mi ne intencas paroli."

Mi supozas ke mi aspektis dankema.

"Tial, vi ne devas ĝeni vin pri tio," daŭrigis la fantomo, "sed, ŝajnas al mi ke vi ne bone progresas en via afero. Se mi estus vi, mi eldirus ĉion senhezite. Neniam vi havos pli oportunan tempon. Kredeble oni ne interrompos vin, kaj laŭ mia opinio la fraŭlino ŝajnas esti en favora humoro; tio estas, se ŝi intencas iam aŭskulti vin. Oni ne povas scii kiam Johano Hinkman denove foriros; certe ne dum la nuna somero. Se mi estus en via loko mi neniam kuraĝus amindumi la nevinon de Hinkman se li sin trovis ie ĉirkaŭ la domo. Se li ekscius ke iu penas forpreni Fraulinon Madelinon, maljuna Hinkman estus tiam teruriga viro por renkonti!"

Mi tute konsentis kun li pri ĉio ĉi.

"Mi tute ne toleras pensi pri li," mi voĉe ekkriis.

"Pensi pri kiu?" demandis Madelino, sin turnante al mi.

Jen malsprita situacio! La longa parolado de la fantomo, al kiu Madelino ne atentis, sed kiun mi aŭdis perfekte, faris min forgesema. Estis necese rapide klarigi. Kompreneble, mi ne povis konfesi ke mi parolis pri ŝia kara onklo;

tial, mi parolis la unuan nomon, kiu envenis en mian kapon.

"Sinjoro Villars," mi diris.

Tiu ĉi diraĵo estis tute vera, ĉar mi neniam povis trankvile ekpensi pri Sro. Villars,—sinjoro kiu ofte antaŭe vizitis Madelinon.

"Vi ne rajtas paroli tiamaniere pri Sro. Villars," ŝi diris. "Li estas rimarkinde bone edukita juna viro, kaj estas tre bonmora. Li kredeble fariĝos membro de la registaro dum la venonta aŭtuno; kaj ne surprizus min se li fariĝus eminentulo. Li bone agos en la registaro, ĉar kiam ajn Sro. Villars havas ion por diri, li scias ĝuste kiel kaj kiam tion diri.

Tion ŝi diris kviete kaj sen kolero. Tio estas tre natura, ĉar, se Madelino pensis favore al mi, ne povis malplaĉi al ŝi ke mi sentas malagrablajn emociojn pri ebla konkuranto. La finaj vortoj portis aludeton kiun mi tuj komprenis. Mi estis certa ke, se Sro. Villars estus en mia nuna situacio, li tre baldaŭ parolus.

"Mi scias ke estas malprave havi tiajn ideojn pri persono," mi diris, "sed mi ne povas tion eviti."

La fraŭlino ne kulpigis min, kaj poste ŝajnis esti en eĉ pli dolĉa humoro. Sed mi tre konfuziĝis, ĉar mi ne volis konfesi ke ia penso pri Sro. Villars iam okupis mian cerbon.

"Vi ne devus paroli voĉe, tiamaniere," diris la fantomo, "ĉar vi eble trovos vin en embaraso. Mi deziras ke ĉio prosperu al vi, ĉar en tia okazo eble vi sentos helpema al mi, precipe se mi bonŝance povos helpi vin, kiel mi esperas."

Mi deziregis diri al li, ke li tute ne povus pli kontentigi min ol per tuja forirado. Amindumi junan virinon, kun fantomo sidante sur apuda balustrado,—fantomo de onklo kiun mi multe timis, estis malfacila, preskaŭ neebla tasko! Sed mi ne parolis al la fantomo, kvankam eble mi esprimis per rigardo mian penson.

"Mi supozas," daŭrigis la fantomo, "ke ankoraŭ vi nenion aŭdis, kio povas alporti helpon al mi. Kompreneble, mi atendas tre senpacience por aŭdi ion; sed se vi scias ion por rakonti, mi povas atendi ĝis kiam vi estas sola. Mi venos en vian ĉambron hodiaŭ nokte, aŭ mi restos ĉi tie ĝis kiam la virineto foriros."

"Ne necesas ke vi restu ĉi tie," mi

diris, "mi havas nenion por diri al vi."

Madelino subite leviĝis salte, ŝia vizaĝo ruĝiĝis kaj la okuloj ekflamis.

"Restu ĉi tie!" ŝi ekkriis. "Por kio vi supozas ke mi restas? Nenion por diri al mi! Mi ja opinias tion!"

"Madelino," mi diris pasie, "permesu al mi klarigi!" Sed ŝi jam estis foririnta.

Jen la fino de la mondo por mi! Mi turniĝis furioze al la fantomo.

"Mizera estaĵo," mi ekriis. "Ĉion vi ruinigis! Vi nigrigis mian tutan vivon. Se vi ne——." Sed nun mia voĉo tremetis. Nenion plu mi povis diri.

"Vi kulpigas min maljuste," diris la fantomo. "Mi nur penis kuraĝigi kaj helpi vin; kaj via propra malsaĝeco faris tiun ĉi ĉagrenon. Sed ne malesperu! Fuŝaĵojn tiajn oni povas ripari. Fortigu vian koron. Adiaŭ."

Kaj li malaperis kiel disrompita aer-globeto.

Malgaje mi enlitiĝis, sed mi vidis nenian fantomon dum la nokto krom tiuj de malespero kaj mizero. La vortoj kiujn mi estis parolinta al Madelino sonis kiel la plej malnobla insulto. Kompreneble, ŝi povis doni al ili nur unu sencon.

Klarigi mian ekparolon estis neeble. Mi pripensis la aferon fojon post fojo dum la nokto, kaj decidis ke neniam mi rakontos al Madelino la faktojn. Estus pli bone ke mi suferu dum mia tuta vivo ol ke mi sciigu al Madelino ke la fantomo de ŝia onklo loĝas en la domo! Sro. Hinkman forestis, kaj se ŝi sciis pri lia fantomo, oni ne povus konvinki ŝin ke li ne jam mortis. Ne, mia koro povus perdi sian sangon, sed mi neniam informos ŝin.

La sekvanta tago estis bela, nek tro malvarma nek tro varma, molaj estis la ventoj, kaj la naturo ridetis. Tamen promenoj kaj ĉevalrajdoj kun Madelino ne okazis. Ŝi ŝajnis tre okupata dum la tuta tago, kaj mi vidis ŝin nur malofte. Kiam ni renkontiĝis ĉe la manĝotablo ŝi estis ĝentila sed tre kvieta kaj memfida. Evidente ŝi jam decidis sian opinion pri mia fuŝaĵo kaj intencis agi kvazaŭ ŝi ne komprenis kial mi estis tiel maldelikata al ŝi. Kompreneble, estis ja bone ke ŝi ne komprenis la sencon de miaj vortoj de la pasinta nokto.

Mi estis malvigla, malfeliĉega, kaj malmulte parolis. La sola strio de lumo trans mia horizonto de mizero estis la fakto ke ŝi ne aspektis feliĉa, kvankam ŝi afektis indiferecon.

Tiun vesperon la lunlumita teraso estis neokupata; sed vagante tra la domo mi trovis Madelinon sola en la librejo. Ŝi legis, sed mi eniris kaj sidiĝis apud ŝi. Kvankam mi ne povis tute klarigi mian konduton de la pasinta nokto, mi sentis la neceson iomete klarigi tion. Ŝi kviete aŭskultis mian tedan senkulpigon pri la vortoj kiujn mi uzis.

"Mi tute ne komprenis kion vi intencis," ŝi diris, "sed vi estis tre maldelikata."

Mi varme neis la intencon esti malĝentila, kaj konstatis per fervoraj vortoj ke agi maldelikate kontraŭ ŝi estus por mi tute ne eble. Mi diris multe pri la afero, kaj petis ŝin kredi ke nur unu barilo malpermesis ke mi parolu al ŝi tiel malkaŝe ke ŝi povos ĉion kompreni.

Dum mallonga tempo ŝi silentis, kaj tiam diris pli afable ol antaŭe (laŭ mia opinio): "Ĉu tiu malhelpaĵo rilatas al mia onklo?"

"Jes," mi respondis post momenta hezito, "iel ĝi rilatas al li."

Ŝi ne respondis, kaj rigardis sian libron ne legante. Laŭ la esprimo de ŝia vizaĝo mi pensis ke ŝi moliĝis al mi. Ŝi konis sian onklon tiel bone kiel mi, kaj eble ŝi pensis ke se li estis la malhelpaĵo kiu malpermesis al mi paroli, ŝi volonte senkulpigus min por mia sovaĝa ekparolo; mi komencis kredi ke eble mi devus senprokraste paroli al ŝi, kiel ajn ŝi eble ricevos mian proponon. Miaj rilatoj kun ŝi ne povus esti pli malŝatindaj ol dum la antaŭa tago kaj nokto; kaj en ŝia vizaĝo mi legis ion, kio kuraĝigis min kredi ke eble ŝi forgesos miajn malsaĝajn vortojn de la vespero antaŭa kiam mi komencos rakonti al ŝi mian amon.

Pli proksime de ŝi mi tiris mian seĝon, —kaj en tiu sama momento la fantomo eniris en la ĉambron, tiel subite kiel ekbrilo de fulmo! Li estis freneze ekscitita, kaj svingis la brakojn ĉirkaŭ la kapo, tamen faris nenian bruon. Je lia apero mia koro peziĝis. Espero tute forkuris je la eniro de tiu trudema fantomo. Mi ne povus paroli dum li ĉeestis.

"Ĉu vi scias," li ekkriis, "ke Johano Hinkman nun venas laŭ la monteta vojo?"

Post dek kvin minutoj li alvenos, kaj se vi faras ion pri amindumado vi devos rapidi. Sed ne estas por diri tion, ke mi venas al vi. Gloran sciiĝon mi havas! Fine mi estas translokita! Antaŭ ol malpli ol 40 minutoj rusan nobelon mortigis nihilisto! Neniu iam pensis pri li rilate al subita fantomeco. Amikoj miaj tuj petegis la oficon por mi kaj havigis mian translokiĝon. Mi foriros antaŭ ol tiu terura Hinkman alvenos. Tuj kiam mi atingos mian novan lokon,

mi forĵetos tiun ĉi malamatan similecon. Adiaŭ! Vi ne povas imagi kiel ĝoja mi estas trovante min fine la efektiva fantomo de iu."

"Ho," mi kriis, stariĝante kaj etedendante la brakojn, en abisma mizero, "mi deziregas al ĉielo ke vi estus mia."

"Mi estas via," diris Madelino, levante al mi siajn okulojn plenajn de perlaĵ larmoj.

El la angla tradukis
J. W. Wood.

A Message From Abdul Baha

AT the Second Annual Conference of the Persian-American Educational Society, which was held in Washington, April 18-20, the name of the organization was changed to "The Orient-Occident Unity," and its scope correspondingly broadened, to include commercial, literary, scientific as well as sociological and economic union along universal lines. The sessions were held in the evenings, in the spacious Hall of the Public Library, which was filled to overflowing. Delegates were present from the various States and also from abroad. Welcome among these was Mr. E. C. Reed, Secretary of the Esperanto Association of N. A., who had been sent as delegate of the Washington Chamber of Commerce. Speakers of national prominence participated in the Conference, among them Professor A. V. Williams Jackson, of Columbia University; Mr. Benjamin F. Trueblood, Secretary of the American Peace Society; Professor Masujiro Honda, Editor of the *Oriental Review*, New York; Mr. Albertus H. Baldwin, Chief, Bureau of Manufactures, Department of Commerce and Labor; Professor Hermann Schoenfeld, of George Washington University; Dr. Arnauld Belmont, of Washington, and the Officers of the Society,—Mr. William H. Hoar, of New York, President; Mirza Ahmed Sohrab, of Persia and Washington, Treasurer; and Mr. Jos. H. Hannen, of Washington, Secretary. The Society is enthusiastically in favor of the Esperanto Movement, regarding it as one of the most

important means for bringing the world into closer relations along all lines.

The concluding Session of the Conference was rendered particularly interesting and memorable by the presence of Abdul Baha Abbas, the Center of the Bahai Movement, which numbers many millions of followers throughout the world. Abdul Baha had just reached Washington, planning his arrival so as to address the Session, and the capacity of the Hall was taxed by an audience which overflowed into the corridors, representing probably the largest gathering ever assembled in the Library building.

On Thursday, April 23, Abdul Baha gave to the writer a special message to the Esperantists of America, and through them to the associated friends of the world. This message was dictated in the course of an exceedingly busy day, when the venerable leader of the Orient, whose friends and followers number thousands in the Occident, was seated in the Reception Room of Mrs. Parsons' home at 18th and R streets. The wonderful countenance of the "Servant of God"—the meaning of his name, Abdul Baha—was aglow with enthusiasm as he delivered the following

MESSAGE:

"My message is this: That to-day the greatest need of the world of humanity is for the discontinuance of the existent misunderstandings amongst nations, and that can be brought about through the unity of language. Unless unity of languages is realized, the Most Great Peace, and the Unity of the

human world in a binding manner, can not be accomplished and established. For the function of language is to portray the mysteries and secrets of the human hearts. The heart may be likened unto a box, and language to the key. We can open the box only through the key, and observe the gems contained in that box. Therefore, this question of an auxiliary international language is of the utmost importance. Men can be trained and educated internationally through this language. They can acquire the evidence of past history and ages through language. The spread of the known facts of the human world depends upon language. The explanation of Divine Teachings can only be brought about through language. Because of the diversities of languages and the lack of human comprehension of the languages of each other's nationalities, these glorious aims can not be realized. Therefore, the very foremost service to the world of man is to establish an auxiliary international language. It will become the cause of the tranquillity of the commonwealth of man. It will become the cause of the spread of sciences and arts amongst the nations of the world. It will be the cause of the progress and

development of all the races. Therefore we must with all our powers make an effort so that we may establish an international auxiliary language amongst the nations and races of the world."

JOS. H. HANNEN.

More than seventy-five years ago it was said by De Tocqueville in his celebrated book "Democracy in America," that:

"The tie of language is perhaps the strongest and the most durable that can unite mankind."

For the closer union of the East and the West a common language is needed, and this is available in Esperanto, which is already in active use by over several hundred thousand people in Europe. It is the simplest and yet the most scientific of any language in the world, and can be more easily learned by the Orient than any other language of the West, and it can also be more easily learned by the West than any language of the Orient or Occident.

Whatever may be its future, it is the best basis for the finally perfected common tongue and pen that shall help to make the hearts of men as one.

X.

Babiladeto

ANTAŭ nelonge, parolante kun kelkaj amikoj pri la eksterordinaraj progresoj, kiujn la homaro faris, precipe dum ĵus finiĝinta jarcento, mi resumis koncize la grandajn oportunajojn, kiujn tiuj progresoj alportis. La elektro, en siaj diversaj aplikoj, la aŭtomobilo, la aviado, k. t. p., kaj la fonografo.

Mi citas en lasta vico la fonografon, pri kiu ni devas paroli en tiu ĉi artikoleto dediĉata nur al ebla apliko de tiu aparato.

Mi pensas ke ne estas malproksima la tempo, kiam ni povos uzi la fonografon aŭ ĝian simululon la gramafonon, kiel ilon de korespondado. Laŭ la diro de miaj amikoj, oni jam faris provojn per tiu aparato, pli malpli similajn al tio, kion mi klarigos, sed ni estas nur en la komenco de nova epoko, kiu verŝajne

faros evolucian en la metodoj kaj rimedoj, kiujn por korespondi ni uzas.

Ni devas konfesi, ke rilate la skribadon ni estas nun en la sama loko, kie niaj prapatroj la romanoj troviĝis. Sangŭ la vaksan tabulon per papero, kaj la stiluson per moderna plumo, kaj ĉio alia restas tute sama kiel antaŭ jarcentoj. Ĉiam la teda devigo meti sin antaŭ tablo, resti apud ĝi longajn momentojn, kaj riski malplezuron pro tio, ke la plumo ne funkcias bone, ke la inko ne estas sufiĉe nigra, aŭ ke guto da ĝi makulis la blankan purecon de la papero.

Feliĉe, vi praktikaj usonanoj liveris al la homaro la skribmaŝinon, kiu senpezigas iom,—nur iom,—la enuigan laboron de la skribado. Sed mia sistemo faras el la skribado pli dolĉan okupon, kaj forigas la malplezurojn en ĝi kaŝatajn.

Post nelonge, vi deziros skribi al

amiko. Nu, for la inko! For la papero! Nur plaketo de fonografo sufiĉos: vi metos ĝin sur la aparato kiun vi havos en via hejmo,—ĉar la granda disvendado ebligas ke eĉ neriĉa homo povos havi ĝin ĉe si,—diros al via amiko tion, kion vi deziras, kaj sendos ĝin kvazaŭ leteron per la poŝto. Anstataŭ ricevi la nurajn literojn, via amiko ricevos la leteron de la estonto, kaj per ĝi li povos aŭdi vian propran voĉon kaj eĉ rimarki ĉu vi en la periodo, dum kiu li ne vidis vin, malvarmuniĝis kaj havas voĉon raŭkan!

La esperantistoj (mi parolas profete) estos la unuaj uzantoj de tiu rimedo de korespondo, kaj la kolektantoj de poŝtkarto rondirantaj havos en la sama

poŝtkarto la voĉojn de—itala tenoro, rusa baso, kaj franca *chanteuse*!

La sola persono en la mondo, kiu ne ĝuos la rezultojn de tiu ĉi elpensado, estos nia kara Majstro, kiu devos pasigi tutajn tagojn antaŭ la paroltubo de la aparato, salutante sennombrajn samideanojn, kiuj petos de li “aŭtovoĉon.” Sed mi konsilas al li en tia okazo, ke li provizu sin per alia aparato, kiu havos tri aŭ kvar plakojn kun la kutimaj formuloj de salutado, kiuj anstataŭ li gravuros sur la sendotan plakan leteron la konatan frazeton, “Al la nova ĵurnalo mi sendas mian entuziasman saluton!”

J. BREMON MASGRAU,
Barcelono, Hispanujo.

La Deĵoranto

ONKLO ALEXANDER elvenis el la domo sur la verandon kun sia tagĵurnalo, kaj estis ĵus sidonta sur unu el la brakseĝojn, kiam tre granda araneo, teksante sian aranejon inter la rampkreskaĵoj, altiris lian atenton.

Li iris pli proksimen por rigardi ĝin, kaj baldaŭ vokis Edward, kiu estis ludanta en la korto: “Edĉjo, venu kaj vidu tiun ĉi grandegan aranejon.”

“Mi ne povas nun veni, Onklo Alĉjo,” respondis Edĉjo. “Mi nun deĵoras.”

Onklo Alĉjo ĉesis rigardi la aranejon, kaj rigardis Edĉjon. Li havis sur la kapo soldatkapon paperan, kaj, portante sian ludpafilon, estis serioze marŝanta tien kaj reen antaŭ sia tendo, kiu staris sub granda arbo. Lia frato Vilĉjo kaj du aŭ tri aliaj knaboj estis en apuda kampo, rajdante sur bastonoj kvazaŭ sur ĉevaloj kaj svingante lignajn glavojn. Eble estis okazanta batalo, kvankam la bovinoj, maĉante siajn maĉejojn sub la arboj, ne ŝajnis esti timigitaj.

“Kion vi faras?” demandis Onklo Alĉjo.

“Mi deĵoras kiel gardostaranto,” diris Edĉjo.

“Ĉu vi ne povas veni ĉi tien minuton se mi gardos la tendon?”

“Tute ne!” decide respondis Edĉjo. “Soldatoj ne rajtas foriri eĉ sekundon kiam ili estas deĵorantaj.”

“Nu, nu!” diris Onklo Alĉjo, ŝajne tre amuzata, dum li ree sidiĝis kaj atentis sian ĵurnalon.

Antaŭ la fino de la posttagmezo, kiam la tendo estis forlasita kaj la knaboj estis ludantaj ion alian ĉe alia flanko de la domo, la patrino de Edĉjo venis el la kuirejo, sur la portikon, portante malgrandan korbon.

Ŝi rapide rigardis ĉirkaŭen, kaj tiam vokis: “Edĉjo, kie vi estas?”

“Tie ĉi, panjo,” li ekkriis, kuregante ĉirkaŭ la flanko de la domo kaj al la ŝtuparo.

“Mi deziras ke vi iru al la butikoj por aĉeti du funtojn da sukero kaj duonfunton da sekvinberoj,” diris lia patrino, donante al li la korbon kaj iom da mono: “Ne restu longan tempon, mi faras ion bonan por la vespermanĝo kaj mi bezonas tiujn ĉi aĵojn kiel eble plej baldaŭ.

Ĉirkaŭ dek minutojn post kiam Edĉjo foriris, Onklo Alĉjo ekiris al la poŝtoŭicejo. Kiam li alvenis al la malgranda rivereto, kiun li devis transiri por alveni al la vilaĝo, li vidis Edĉjon staranta sur la ponto, ĵetanta ŝtonetojn en la akvon.

“Ho, Edĉjo!” li diris, “Mi supozis ke vi deĵoras!”

“Ne, Onklo,” respondis la knabo, rigardinte lin kun surprizo, “Ni ne ludas soldaton nun. Panjo sendis min je komisio.”

“Ĉu ŝi sendis vin ĉi tien por ke vi ĵetu ŝtonetojn en la rivereton?”

“Ne, ŝi sendis min al la butikoj.”

“Mi pensas ke mi aŭdis ŝin donanta al vi komision, kiu devas esti tuj farita; kaj, sciante ke vi estas bona soldato, kiun oni ne povas eĉ momenton fortenti de la deĵoraĵo, mi miras iom, kiam mi vidas vin staranta tie ĉi!” kaj Onklo Alĉjo mediteme frotis siajn vangharojn kaj sulkigis la brovojn, kvazaŭ li penas elstudi la aferon.

Edĉjo kun konfuzita esprimo rigardis la vizaĝon de sia onklo momenton aŭ pli longe, kaj tiam turninte sin al la vilaĝo, tuj rapidis tien.

Onklo Alĉjo staris sur la perono de la poŝtoŝtelo, legante leteron, kiam li ekvidis Edĉjon elvenanta el la spicvendejo kun sia korbo, kaj rapide marŝanta hejmen. Kelkaj knaboj ĉe la alia flanko de la strato ankaŭ ekvidis lin, kaj, kurante tien, ĉirkaŭis lin, evidente dezirante lin restigi kun si iomete de tempo. Sed li, kvankam tre bonhumore, rifuzis ilian inviton kaj daŭris sian vojon. Li komprenis ke li “deĵoras.”

El la angla tradukis

ANN E. BEATTY.

La Kudrilo

DE MAX HOFFMANN

DALA, delikata knabo li estis, kun grandaj revemaj okuloj, silenta kaj nebabilema. Kaj ĉar li ne similis la aliajn, li devis en la lernejo kaj poste en la vivo suferi multajn dolorojn de kunuloj kaj kolegoj, kiuj lin mokis kaj nomis nepraktikulo. Nenion li povis fari plaĉe al la homoj, ĉar liaj pensoj loĝis en la diverskolora regno de la fantazio, kaj revema estis lia animo. Tamen ĉio estis enfermita en lia brusto, kaj neniu divenis la senlimajn animajn trezorojn, kiuj en li dormetadis, kaŝataj al la homoj kaj ne konataj de li mem.

Promenante en la parko de sia naskurbo, unufoje je belega printempa tago, li trovis en la herbo, tute ĉirkaŭitan de kristalaj rosgutoj, maldikan, malproksimen brilantan kudrilon. Neordinara kudrilo ĝi ŝajnis esti; ĝi brilis je ĉiuj ĉielarkaj koloroj, maldika kaj fleksebla kiel hareto, tamen nerompebla. Magia ĉarmo ŝajnis eliri el ĝi kaj surflui lin, tial post longtempa admirado li ĝin fiksis en sian veston.

La kudrilo posedis sekretajn povojn. Ĝi ekmoviĝis, ne rimarkite ĝi glitis al lia brusto kaj eniris ĝuste ĉe la loko, kie batis lia koro. Li efektive sentis strangan profundan doloron, kiam ĝi trafis la koron, sed malgraŭ tio li sentis sin tiel libera, tiel inspirita, ke li ne atentis tion.

Li pligrandiĝis, kaj dum li kreskis li pli kaj pli sentis ke lia tuta interna mondo sin elpuŝis eksteren, kaj per facile fluantaj vortoj li povis glori la belecon, la vivon kaj la naturon. Tial li eksidis ĉe la skribtablo kaj skribis kaj skribis; baldaŭ la famo pri lia arto alvenis al homoj, kaj tra la tuta lando li gajnis famon kiel poeto inspirita de Dio.

La kudrilon li estis forgesinta. Ne trovinte ĝin, li kredis ke li ĝin jam perdis; kaj ne sciis ke la pika doloro, kiun li kelkfoje sentis en la koro, naskiĝis de la kudrilo, kiu ĉiam pli profunde internen penetradis. Sed ju pli profunde ĝi eniris, des pli belaj kaj mondvenkantaj fariĝis liaj verkoj. La plej sekretaj pensoj de bonuloj sin malkaŝis al li; la feliĉoj de paradizo estis de lia akra vido konataj; kaj estis malfermitaj la poroj de infero. Ĉe la lipoj de gejunuloj sonadis liaj kantoj, kaj viroj kaj virinoj kiuj jam spertis la vivon volonte aŭskultis liajn pensoplenajn vortojn.

Pli kaj pli profunde enpenetris la kudrilo, ĝis kiam unu tagon ĝi estis tute traborinta la koron. Kaj la poeto mortis.

Tiam ĉie oni laŭdis lin; ankaŭ okazis lertaj paroladoj kaj kleraj nekrologioj. Sed neniu sciis pri la kudrilo, kiun li estis portinta en la koro.

El la germana tradukis

CELIA DOERNER.

Amo Nekonata

 IO estis en la komenco.
Antaŭ ol Dio kreis la homojn, estis kreinta Dio aron da perfektaj spiritoj, kiuj per amo ekzistu, kiuj per amo vivadu kaj ĝuu.

Sed, eĉ tiam, vi ne kredu ke estis amo sola kaj tute pura, ne; sed malpurigis ĝin ero el malbona pasio, kiu jam estis antaŭ ol lumo, kaj suno, kaj steloj, kaj mondo kaj homoj ekzistis.

Kaj tiu ero el malbona pasio glitiĝis en la ĉefan perfektan spiriton, fariĝis envio, kaj la grandan enviulon baldaŭ sekvis amaso da enviuletoj humilaj, kiuj deloge trenataj de la superrego perfida de ilia estro, lin akompanis en la celo detronigi sian antaŭe amatan Sinjoron.

Sed, venkite, ili estis de plej alta gloro deĵetataj en la plej profundan, malluman abismon, kaj estis senigataj eĉ je la kompreno pri amo.

Kaj poste estis kreataj homoj sur la tero.

Inter la sekvantaro de la malbona anĝelo troviĝis anĝelo tre humila, kiu vane plendis poste pro sia nekonata senkonscie perfida agado; ĉar tiu malfeliĉa eternulo aŭdis iam pri amo viviganta la homaron.

Okazis tio kiam estis kreitaj la homoj, ĉar ili tiel laŭte kriegis kaj bruus tenante ĉiam en la buŝo la vorton "amo;" kaj tiom ili bruegis kaj kriis, ke ilia vanta reklamo vastiĝante malsupren kaj supren, dekstren, maldekstren kaj al ĉiuj direktoj, fine atingis la profundan abismon.

Pro tio la humila diablo aŭdis pri amo viviganta la homaron, kaj por koni ĝin konstante baraktis kaj plendis.

Sed en lia restejo liaj kunuloj, ne konantaj amon, kiel li, tute ne povis al li klarigi la aferon. Kaj la penado de la de plej alte falinta spirito ŝajnis esti senlima, ĝis kiam li kredis limon trovi, ŝtelforlasante foje siajn kunulojn kaj venante sur la teron.

Li, eternulo, pasigis do sur la tero momenton da jarcentoj kaj vidis dum sia surterresto multajn generaciojn, kiuj unu alian sin rapide pelis for.

"Kaj jen estas larmoj de prematoj, kaj ne ekzistas por ili konsolanto; kaj perforteco de la mano de iliaj premantoj, kaj ne ekzistas por ili konsolanto."

Kaj li vidis grandan amason da mizeruloj plorantan en mezo de sklaveco kaj penado, li vidis heroojn kaj reĝojn, li vidis homojn, kiuj pacigas per paco; homojn, kiuj per teruraj armiloj pretendas pacigi la popolojn; ankaŭ homojn diversmaniere celantajn la veron li vidis; kaj li trovis estaĵojn tiel riĉajavidajn, ke ili por atingi monerojn premas kaj mortigas similulojn; kaj fine li vidis homojn, kiuj nobligas amon, kaj homojn tra kies putra spiro eĉ amo malindiĝas. Kaj ĉiuj kriadis, ĉiuj bruegis, kaj la klopodo de ĉiuj, miksitaj kun la klopodo de l'Universo, daŭrigadis en eble harmonia kunfluo la vivantan maŝinon de la mondo.

Kaj pro konfuzo li restis nenion sciante, kaj liaj suferoj ne havis limon, pro tio ke li ne povis kompreni ĉu Amo aŭ Malamo la homaron vivigas. Kaj en la plej profunda kavaĵo de sia loĝejo li restis malĝoja, tre malĝoja, ĉar tian aferon la kunuloj al li ne povis klarigi.

JOSEF ANGLADA PRIO,
Barcelono, Hispanujo.

SUMMER READING?

Your club takes a recess because of the warm weather, doesn't it? Then you can put in the extra time in a pleasurable way, with Esperanto still as the medium. You can improve your linguistic style, entertain yourself, and impress those common ordinary mortals who have to read mere English novels! Everybody wants to read the *Faraono*, you know. You might read that next month. There are enough books of the Bible translated to keep you busy for a while. Have you

read all the works of Zamenhof? Have you kept up with the new books in the *Internacia Biblioteko Esperanta*? Have you ever checked that selected list in the back of AMERIKA ESPERANTISTO, and then the Book Reviews of each issue, to see just what proportion of the International Literature you *have* read? Wouldn't it be a good idea for you to do that right away, and pick out some new things to order the next time you get near a pen and ink?

Book Reviews

HUNGARAJ RAKONTOJ, by Ferenc Herczeg. Translated by A. Panajott. (No. 21 of the Esperanta Biblioteko Internacia.) 47 pages. 10 cents.

Among the volumes of national tales in the E. B. I. series this collection is one of the most charming. It contains four short stories full of human interest, preceded by a four-page sketch of Hungarian literature. The delineation of various types of character is delightful and the author is not lacking in a fine sense of humor. The translation is so excellent that the reader forgets that he is reading in other than his own language. These little tales are certainly a happy introduction to Hungarian literature and leave behind them a strong desire for more of the same sort.

LA NIGRA GALERO, by Wilhelm Raabe. Translated from the German by Dr. phil. Fritz Wicke. 84 pages. 35 cents.

Mechanically, this little book is noticeable for its large, clear type, excellent presswork, paper and substantial binding. It is a story of the Netherlands at the end of the sixteenth century and through the exciting and somewhat sanguinary tale runs the romance of Myga van Burgen and Jan Norris, which relieves it in a measure of its somber nature. The frequent reversal of subject and predicate requires rather close attention on the part of the reader and serves to emphasize the saving grace and utility of the much discussed and much abused accusative. The Esperanto is good and there are few minor press errors, the vocabulary is simple, and awkward word-building is conspicuous by its absence.

KULTURCELADOJ DE LA NUNTEMPO, by Prof. Dr. Aug. Forel. Translated (with special permission of the author) by Dr. Fr. Uhlmann. 51 pages. 35 cents.

A brief review of the intellectual progress of mankind during the nineteenth century, with an endeavor to point out the path to be followed by the race in its continued advance. It is to be recommended for advanced esperantists who are desirous of meeting with

new words, technical and scientific. The name of the author, a very prominent Swiss scientist, is to be noted with the more interest since Dr. Forel has expressed himself as a warm sympathizer with Esperanto. The book should be added to many Esperanto libraries.

MAJA NOKTO AŬ LA DRONINTO, by Gogol. Translated by Romano Frenckell. 35 pages. 15 cents.

Another story by the Russian writer, author of *La Revizoro* (translated by Zamenhof) and *Portreto* (translated by Fiŝer). The translator of this story is already known to esperantists, and his work here is worth careful reading, although the story selected has not such intrinsic interest as might be desired.

PARIZINA, by Byron. Translated from English by Dr. Venancio da Silva, of Rio de Janeiro. 21 pages. 15 cents.

A prose translation, readable enough in spite of a few irregularities, if one cares for accounts of romance resulting in sanguinary punishment.

RESUMO DE LA KURSO PRI TEOLOGIO, by Le Clement de St. Marcq. Translated by A. Stas. 32 pages. 8 cents.

This little book, translated by the secretary of the organization "Esperanta Psikistaro," gives briefly the general outlines of "priskriba teologio" and "praktika teologio."

PRIMO MANUALE DE LA LINGUA AUXILIARIA ESPERANTO. 32 pages. 5 cents.

A propaganda booklet, with pretty good vocabulary, published by the Italian Esperanto Association. This is the kind of material to keep supplied with for the purpose of giving it to all Italians of your acquaintance.

INTERNACIA KRESTOMATIETO, collected by Ajspurit. 48 pages. 15 cents.

A collection of anecdotes, poems and translations from various languages, with a vocabulary in six languages, arranged in a system that is at least unique.

GVIDFOLIO TRA ELBERFELD (10 pages), GVIDFOLIO TRA PRAHA (4 pages), and SPA (4 pages and cover), among the leaflet guides in Esperanto lately received. The usual cost of such leaflet is a respond coupon.

KVINA INTERNACIA KONGRESO POR LA PLIBONIGADO DE LA SORTO DE LA BLINDULOJ. 8 pages. 10 cents.

The report of Dr. Dor as to whether the use of Esperanto for a universal language among the blind is advisable and useful.

ESPERANTAJ KANTOJ LAŬ KONATAJ ARIOJ, by A. B. Deans. Words and music. 20 cents.

The Esperanto versions to fit well-known music. Just the thing for which you have been looking, whether you are a musician or an amateur.

LA SENLACA SINO FERRO, by Roksano. 28 pages. 20 cents.

An original story by a well-known writer, Johanino Flourens, of France, whose pseudonym is perhaps better known than her real name. This story was given a first prize by the *Belga Esperantisto*, in the literary contest held in connection with the Seventh International Esperanto Congress last summer.

ESPERANTA PSIKISTARO. Published under the supervision of the Belgian spiritualist federation. 80 pages.

A collection of essays by various persons, together with general information of such nature as will interest the reader along such lines.

RAPORTO PRI LA SUBKONGRESO DE ESPERANTO-PSIKISTARO. Published under the supervision of the Belgian spiritualist federation. 7 pages. To be obtained free from "Sekretario de Esperanta Psikistaro, rue Appelmanns 26 Antwerp."

This booklet, as well as the preceding, will no doubt interest more than a few among the readers of AMERIKA ESPERANTISTO.

OFICIALA RESUMO DE LA TEOSOFIA DOKTRINO. Translated from the French

by S-ino Diou-Trouillon. 11 pages. 8 cents.

A concise summary of the essential principles of theosophic teachings, by one of the most energetic Esperanto-propagandists in Southern France.

COURS ÉLÉMENTAIRE pour apprendre L'Esperanto sans professeur, by Mme. Fauvart-Bastoul. 143 pages. 45 cents.

A new and well-recommended textbook for those who wish to learn Esperanto with French rather than English text-books.

LA VERDA KAKATUO, by Arthur Schnitzler. Translated by Joh. Schroder. 65 pages. 50 cents.

A one-act burlesque, dealing with affairs of the time of the French revolution, written by an Austrian dramatist, and produced in Vienna. It is, however, made up mostly of the unattractive conversation of frequenters of a Paris wine-shop, and will not particularly appeal to modern American readers.

DEZIRO DE LA DIAKONO, by Sergio Marios. Translated by Anatolo Koh. With portrait of the translator. 16 pages. 12 cents.

A short story translated from the *Ukrainian* language, the first contribution, so far as we know, to the world-literature from this language. The story is not in any way striking, but, partly because of the very attractive frontispiece, full-length picture, in national costume, the book is well worth having in one's possession.

CONGRESS STAMPS

Use the beautiful stamps of the Eighth Esperanto Congress on all your envelopes. The stamps are most artistically designed, published by the committee in Krakow, and for sale by the American Esperantist Company, Washington, D. C. Price 25 cents for one hundred stamps postpaid.

Book Department

Prices given are net. When postage is given after net price, this amount must be included in remittance. Terms, cash with order. No exchange on local checks. One-cent stamps accepted for small amounts. Address all letters and make all remittances payable to AMERICAN ESPERANTIST CO., WASHINGTON, D. C.

TEXT BOOKS

(To secretaries of Esperanto Clubs, to Organizers and Agents, the American Esperanto Book will be sold at a discount of 25% if five or more copies are purchased at one time. Clubs and classes using other text-books, whether in English or other language, will be allowed a discount when a number of the same book is ordered at one time. Amount of discount varies with the book and quantity desired, and will be stated upon request giving this information.)

- AMERICAN ESPERANTO BOOK, Arthur Baker, cloth ***1.00.
 COMPLETE GRAMMAR OF ESPERANTO, Ivy Kellerman, A. M., Ph. D., cloth **1.25.
 ESPERANTO AT A GLANCE, Privat, paper \$.15.
 ESPERANTO IN FIFTY LESSONS, Edmond Privat, cloth *.50.
 ESPERANTO FOR THE ENGLISH, Franks & Bullen, cloth *.50.
 ESPERANTO SELF-TAUGHT, Wm. Mann, cloth *.50.
 INTRODUCTION TO ESPERANTO, Arthur Baker, **.08, dozen **.60.
 LA ESPERANTA KUNULO, J. W. Wood, *.25.
 LESSONS IN ESPERANTO, Geo. W. Bullen, paper *.25.
 STUDENT'S COMPLETE TEXT-BOOK, J. C. O'Connor, cloth *.50.
 THE ESPERANTO TEACHER, Helen Fryer, paper **.20.

DICTIONARIES

- ESPERANTO-ENGLISH, Motteau, boards **.60, postage .05.
 ENGLISH-ESPERANTO, Hayes and O'Connor, boards **.60, postage .05.
 ENGLISH-ESPERANTO, J. Rhodes, 600 pages, cloth *2.00.
 VORTARO DE ESPERANTO, Kabe, cloth *1.10, postage .10.
 PLENA VORTARO, Esperanto-Esperanto kaj Esperanto-Franca, E. Boirac, 2 vols., paper, each volume *1.15, postage .09; supplement *.40, postage .05; both volumes and supplement bound together *3.50, postage .23.
 ENCIKLOPEDIA VORTARETO ESPERANTA, Ch. Verax, bound *1.65, postage .15.

GENERAL LITERATURE

- A...B...C...(Orzesko), Ender, *.15, postage .02.
 ADVOKATO PATELIN (Brueys, Palaprat), Evrot, *.20, postage .02.
 ALADIN aŭ LA MIRINDA LAMPO, Cox, *.16, postage .02.

- ALICIO EN MIRLANDO (Carroll), Kearney, paper, .30, cloth .70, postage .05.
 AMA BILETO (Balucki), Ender, .15.
 ANGLA LINGVO SEN PROFESORO (Bernard), Moch, *.27, postage .03.
 ASPAZIO (Svjentohovski), L. Zamenhof, *.65, postage .07.
 L'AVARULO (Moliere), Meyer, *.20, postage .03.
 AVE PATRIA, MORITURI TE SALUTANT (Reymont), Dr. Leono Zamenhof, .12, postage .02.
 LA BARBIRO DE SEVILLA aŭ la Senefika Antaŭzorgo (Beaumarchais), Meyer, *.28, postage .02.
 LA BATALO DE L' VIVO (Dickens), Zamenhof, paper *.30, postage .03, bound *.60, postage .04.
 BILDOLIBRO SEN BILDOJ (Andersen), Lederer, bound .30, postage .03.
 BLINDA ROZO (Conscience), Van Meikebeke, .30, postage .04.
 BRAZILIO, Backheuser, .35, postage .04.
 BUKEDO, Charles Lambert, 157 pages, paper *.55, postage .05.
 CIKADO ĈE FORMIKOJ (Labiche and Legouve), Chaumont Esperanto group, *.18, postage .02.
 "CONSILIUM FACULTATIS" (Fredro), Grabowski, *.28, .02.
 LA DEVO (Ernest Naville), Rene de Saussure, *.48, postage .02.
 DIVERSAJOJ (Rosny, Lemaitre, de Maistre), Lallemant and Beau, **.40, postage .05.
 DON JUAN (Moliere), Boirac, *.40, postage .03.
 DR. JEKYLL kaj SRO. HYDE (Stevenson), Morrison and Mann, *.35, postage .05.
 EDZIGA FESTO EN KAPRI (Heyse), Meier, *.35, postage .03.
 EKZERCARO of Dr. Zamenhof, with key by J. Rhodes, paper, *.35.
 ELEKTITAJ FABELOJ (Grimm), Kabe, *.50, postage .05.
 ELEKTITAJ FABLOJ (la Fontaine), Vailant, **.22, postage .03.
 ELEKTITAJ POEMOJ (Petofi), Fuchs, *.20, postage .02.
 EN FUMEJO DE L' OPIO (Reymont), Kabe, .15, postage .02.
 EN MALLIBEREJO (Cirikov), Kabe, **.12, postage .02.
 EN RUSUJO PER ESPERANTO, A. Rivier, *.40, postage .05.
 EN SVISLANDO (various Swiss authors), Ramo, *.95, postage .10.
 ENEIDO (Virgil), Vallienne, *.85, postage .05.
 ESPERANTA SINTAKSO, P. Fruictier, paper ***.40, postage .05.
 ESPERANTAJ PROZAJOJ, various authors, paper **.70, postage .05.

- ESPERANTISTA KANTARO, Meier, *.30, postage .03.
 ESPERANTO-KANTARO, .10, postage .01.
 EVANGELIO LAŬ SANKTA JOHANO, Lowell, Grinstead & Anderson, *.08, postage .01.
 EVANGELIO SANKTA MATEO, Mielk & Stephen, **.15, postage .03.
 LA FARAONO (B. Prus), Dr. K. Bein ("Kabe"), paper, 3 vols., each **.60, postage each .10; Half morocco, complete in two volumes *.40, postage .25.
 FATALA SULDO (L. Dalsace), E. Ferter-Cense, *.90, postage .10.
 FOLIOJ DE LA VIVO (S. Rusinol), A. Sabadell, *.30, postage .03.
 FORMORTINTA DELSUNO (Verman-dere), Van Schoor, *.70, postage .05.
 FRAZARO, Henri de Coppet, *.30, postage .03.
 FRENEZO, Pujula, *.28, postage .02.
 FUNDAMENTA KRESTOMATIO de la lingvo Esperanto, edited by Dr. Zamenhof, paper **.100, bound *.140, postage .10.
 LA GASTO, Sino. Vallienne, *.15, postage .02.
 GENEZO, Dr. Zamenhof, *.52, postage .08.
 GEORGO DANDIN (Moliere), Zamenhof, *.35, postage *.03.
 GUSTAF VASA, Schmidt, *.45, postage .05.
 GIS LA REVIDO, Noble, dozen, postpaid, **.50, single copy .05.
 HAMLETO, *Reĝido de Danujo* (Shakespeare), Zamenhof, *.50, postage .05.
 HIMNARO, Butler, *.16, postage .03.
 IFIGENIO EN TAURIDO (Goethe), Zamenhof, **.60, postage .05.
 IMENLAGO (Theodor Storm), Alfred Bader, *.20, postage .02.
 INTERNACIA KRESTOMATIO, Kabe, paper *.35, postage .05.
 INTERNATIONAL LANGUAGE, *past, present and future*, Dr. W. J. Clark, *.100, postage .05.
 LA INTERROMPITA KANTO (E. Orzesko), Kabe, *.20, postage .02.
 KAATJE (Spaak, Van der Biest, **.70, postage .05.
 LA KARAVANO (Hauff), Eggleston, .30, postage .03.
 KARMEN (Merimee), S. Meyer, *.30, postage .05.
 KIEL PLACAS AL VI (Shakespeare), Kellerman, paper ***.50, flexible green leather ***.100, postage .05.
 LA KOLOMBA PREMIO (Dumas), Papot, ***.20.
 KOMERCAJ LETEROJ, P. Berthelot & Ch. Lambert, *.15, postage .02.
 KONDUKANTO AL LA STACIA PILK-LUDO, Erik, *.25 postpaid.
 KONDUKANTO KAJ ANTOLOGIO, Grabowski, *.55, postage .05.
 LA KVAR EVANGELIOJ, Pastro Laisney, *.40, postage .06.
 LINGVAJ RESPONDOJ, Dr. Zamenhof, *.22, postage .03.
 MAKBETO (Shakespeare), Lambert, *.50, postage .07.
 MARTA (Orzesko), Zamenhof, *.95, postage .10.
 MINNA DE BARNHELM aŭ Soldata Felico (Lessing), Reinking, *.40, postage .05.
 MISTERO DE DOLORO (Gual), Pujula, **.55, postage .05.
 MISTEROJ DE AMO, Nadina Kolovrat, with portrait, .30, postage .04.
 LA MONAĤEJO ĈE SENDOMIR (Grillparzer), Meier, .30, postage .02.
 LA MOPSO DE LIA ONKLO, Chase, ***.20.
 MORALA EDUKADO de la popola infano, Baronino de Menil, .28, postage .02.
 MORITURI VOS SALUTANT (Papazjan), Davidov, .12, postage .01.
 NAŬ HISTORIOJ PRI L' AUTORITATO ("Multatuli"), J. L. Brunijn, *.18, postage .01.
 PAGOJ EL LA FLANDRA LITERATURO, *.40, postage .05.
 PATRINO ANSERINO, Stoner, **.25, postage .02.
 PATROJ KAJ FILOJ (Turgenev), Kabe, **.70, postage .05.
 POLA ANTOLOGIO, Kabe, *.55, postage .05.
 POLIGLOTA VADE MECUM DE INTERNACIA FARMACIO, Celestin Rousseau, 1.80, postage .20.
 LA PREDIKANTO, Dr. Zamenhof, *.20, postage .03.
 PREDIKO SUR LA MONTO, John Beveridge, *.06, postage .01.
 PRI APENDICITO (Morris), Besemer, .10 postpaid.
 PROGRESADO DE LA PILGRIMANTO (Bunyan), J. Rhodes, *.40, postage .05.
 PROVERBARO ESPERANTA, M. F. Zamenhof, *.50, postage .05.
 PROZO KAJ VERSOJ, Vincente Inglada, *.55, postage .05.
 PSALMARO, Dr. Zamenhof, *.65, postage .10.
 LA RABISTOJ (Schiller), Zamenhof, **.60, postage .05.
 RAKONTO KAJ ADVENTURO, Hall & Barroll, ***.15.
 RAKONTOJ AL MIA BELULINO (Jean Bach-Sisley), Toucheboeuf, *.50, postage .05.
 RAKONTOJ PRI FEINOJ (Charles Per-rault), Sarpy, *.27, postage .03.
 REGO DE LA MONTOJ (Ed. About), Gaston Moch, illustrated by Dore, *.90, postage .10.
 LA REVIZORO (Gogol), Zamenhof, *.42, postage .08.
 LA ROMPANTOJ, Pujula, illustrated, *.28, postage .02.
 SENTENCOJ DE SALOMONO, Dr. Zamenhof, *.40, postage .05.
 SHERLOCK HOLMES EN SERVO DE LA HISPANA TRONO (Vavris), Kuhn, Prochazka, **.23, postage .02.
 SUB LA MEZNOKTA, SUNO, Lehman Wendell, paper ***.35, cloth ***.60.
 SUB LA NEGO (J. J. Porchat), J. Borel, **.30, postage .05.
 SUFERO (Camen Sylva), Lederer et al., ***.28, postage .02.
 SI KLINIGAS POR VENKI (Goldsmith), Motteau, bound, *.40, postage .05.
 TRA LA ESPERANTA LITERATURO *.30, postage .03.

TRI UNUAKTAJ KOMEDIOJ, Kotzebue, Williams Hankel, **.25, postage .03.
UNUA LEGOLIBRO, Kabe, paper, **.50, postage .05.
LA VENTEGO (Shakespeare), Motteau, bound, *.70, postage .04.
VERSAĴOJ EN PROZO (Turgenev), Kabe, *.30, postage .03.
LA VIRINETO DE LA MARO (Andersen), Dr. Zamenhof, *.40, postage .05.
VOJAGO INTERNE DE MIA CAMBRO (Maistre), S. Meyer, *.20, postage .02.

BOOKS NOT PREVIOUSLY LISTED

ALBRECHT DURER (Nüchter), German Esp. Ass'n. Handsome edition, many illustrations, \$1.50.
ALINE (Ramuz) de Saussure, .60.
ANTAUEN KUN KREDO (Various authors and translators, mostly Polish), .80.
LA BLONDA EKBERTO (Tieck), Fischer, .20.
DEMANDARO pri la Historio, Literaturo kaj Organizaĵoj de Esperanto, Ladevèze, .35.
DISROMPU NI LA INTERMUROJN, Teozofianjno, k. t. p., .12.
DRESDEN KAJ LA ESPERANTISTARO, (Guidebook), .12.
DRESDEN (20 views, with names), .40.
ELEKTO EL GERMANA KANTTREZORO (Erk), German Esp. Ass'n, .50.
ELIRO ("Exodus"), Zamenhof, .65.
FABIOLA (Wiseman), Ramo, \$1.00.
FUNEBRA PAROLADO pri Louis de Bourbon, Prince de Conde (Bossuet), Bastien, .30.
HALKA (Wolski), Grabowski, .30.
HERMANO KAJ DOROTEO (Goethe), Kuster, .35.
KARA PANJO (Gordon), Gego, .20.
LA KATO (Rajberti), Tellini, .20.
KION LA VIVO ALPORTIS, Schulhof, .15.
LA KONFESO (Tolstoi), Tenner, .35.
LEGENDOJ (Niemojewski), Kuhl, (bound), .70.
LIBRO DE KANTOJ (Heine), Various translators, .10.
LÜBECK (Guidebook), Lübeck Esp. Societo, .15.
LA MALSANULO PRO IMAGO (Molière), Velten, .15.
MAZEPA (Slowacki), Grabowski, .65.
ONDINO (de la Motte Fouqué), Myslik, .35.
OSTLORN (Ulfer), Wessel, \$1.00.
LA PLEJ BONAJ SPIRITAĴOJ (from *Fliegende Blätter*), Jost, .45.
PORTRETO (Gogol), Fišer, .35.
SPIRITA JUVELARO (Prayerbook), P. P. Pastro, cloth, .50. Leather, .80.
TRADUKOJ TRI (Helliwell), Helliwell, .25.
TRI MORTOJ (Tolstoi), Šidlovskaja, .15.
LA VENDETTA (Balzac), Merckens, .35.
IMITADO DE JESU-KRISTO, translated by Deschamps, .35.
LA AMKONKURANTOJ, Schmidt, .20.

ARTISTA BIBLIOTEKO INTERNACIA, Devjatnin, .15.
EN DANGERO, Unterman, .75.
ESPERANTISTA POSKALENDARO, 1912, Schramin, .35.
ESPERANTO-GVIDANTO pri la Publika Interkomunikigado, Richter, .35.
ILUSTRITA GVIDLIBRO TRA KRAKOW kaj Ĉirkaŭaĵo, .20.
KARATERO (van Styprian Luscius), .15.
KRESTOMATIO POR INFANOJ kaj Komencantoj, Frenckell, .15.
HISTORIETO DE ESPERANTO, Fišer, .15.
LA KRIMOJ DE DIO (Faure), Carlos and Buokin, .10.
PAULO DEBENHAM, Luyken, .55.
POR KVIETAJ PERSONOJ (van Driesche), Amatus, .20.
PRI ESPERANTA LITERATURO, Privat, .20.
PEJZAGOJ EN AUSTRIO, .20.
SKIZOJ EL MIA PROPAGANDA VIVO, Marich, .15.
VIDAĴOJ DE SENLIMO, Finot, .10.

ESPERANTA BIBLIOTEKO INTERNACIA

"The volumes of this series contain easy reading matter by the most famous Esperanto writers of all nations. Because of the model contents and the extremely low price they are especially to be recommended for practice courses as well as for private work, and should not be lacking in anyone's library."

Each Number .08, postage .02; ten or more numbers or copies in one order .06 each, postage for ten (.10).

- No. 1. Legolibreto, J. Borel.
- No. 2. Fabeloj de Andersen. Skeel-Gjorling.
- No. 3. Bona Sinjorino (Orzesko). Kabe.
- No. 4. Rusaj Rakontoj (Mamin Sibirjak). Kabanov.
- No. 5. Don Kihoto en Barcelono (Cervantes) Fr. Pujula y Valles.
- No. 6. El la Biblio (Selections). Dr. Zamenhof.
- No. 7. El Dramoj (Selections). Dr. Zamenhof.
- No. 8. El Komedioj (Selections). Dr. Zamenhof.
- No. 9. Praktika Frazaro. J. Borel.
- No. 10-11 (double number). Japanaj Rakontoj. Ĉif Toŝio.
- No. 12. Reaperantoj (Ibsen). Act. 1. O. Bünnemann.
- No. 13. Bulgaraj Rakontoj At. D. Atanasov.
- No. 14-15 (double number). Amoro kaj Psihe (Apuleius). Emilo Pfeffer.
- No. 16. Komerca Korespondo. J. Borel.
- No. 17. Konsiloj pri Higieno (Stolle.) J. Borel.
- No. 18. La Reĝo de la Ora Rivero (Ruskin). Dr. Ivy Kellerman.
- No. 19. Sinjoro Herkules (Belly). E. Arntz and M. Butin.
- No. 20. La Lasta Usonano (Mitchell). Lehman Wendell.

OKA UNIVERSALA KONGRESO ESPERANTISTA
KRAKOVO, 11—18 DE AŬGUSTO 1912.

ALIGILO

Adreso de la Organiza Komitato estas: Kongreso Esperantista en Krakovo (Aŭstrio - Galicio).

Mi aliĝas al la Oka Universala Kongreso Esperantista kaj mendas:

-----kongresa(j)n karto(j)n ----- (Sm. 6:—)
-----suplementa(j)n karto(j)n ----- (po Sm. 3:—)

LOGADO KAJ MANĜADO.

- 1) Mi deziras lui-----ĉambro(j)n kun-----litoj por-----tagoj
laŭ ----- klaso kaj sendas kiel antaŭpagon la sumon de
2) Mi sendas la tarife fiksitan sumon kaj deziras, ke oni
rezervu por mi dum----- tagoj:

Ĉambro kun tri manĝoj ĉiutage (---a klaso) -----

Ĉambro sen manĝoj (---a klaso) -----

Unua nokto la ----- de aŭgusto.

- 3) Mi konsentas loĝi kune en unu ĉambro kun alia persono, kies
aĝo, profesio kaj nacieco devas esti -----

- 4) Mi luas unu liton (sen matenmanĝo!) en la „Studenta
Hejmo“ dum 6 tagoj kaj sendas la sumon de Sm. 1:25
Mi mendas la sekvantajn eldonaĵojn, por kiuj mi sendas
la monon;

-----albumo(j)n de kongresanoj (antaŭpago po Sm. 2:—)

-----cento(j)n da kongresaj sigelmajloj A (po Sm. 0:400)

-----cento(j)n da kongresaj sigelmajloj B. (po Sm. 0:400)

-----ekzemplero(j)n de kongresa poŝtkarto (po Sm. 0:040)

-----dekduo(j)n „ „ „ (po Sm. 0:400)

(por la poŝtelspezoj de ĉiu ekzemplero aŭ de ĉiu dekduo
oni aldonu Sm. 0:020)

-----ekzempl. de ilustr. „Gvidlibro tra Krakovo“ (Sm. 0:200)

----- „ „ „ „Gvidlibro tra Zakopane“ (Sm. 0:200)

----- „ „ „ „Kongresa Libro“ (senpaga por kon-
gresanoj, pagintaj plenan kotizon. Prezo por aliaj kon-
gresanoj kaj ne-kongresanoj: Sm. 0:800)

-----ekzemplero(j)n de la ludota tragedio „Mazepe“ (Sm.
0:850)

Mi sendas ĉi-kune per-----la sumon de-----

Nomo kaj titolo-----

Antaŭnomo ¹⁾-----

Profesio ²⁾-----

Urbo ¹⁾-----

Strato ¹⁾-----

Provinco ¹⁾ kaj lando ²⁾-----

Gepatra lingvo kaj nacieco ²⁾-----

Kune venos familianoj (edzino kaj infanoj), kies nomoj estas

Dato ----- 1912

Subskribo:

¹⁾ En nacia lingvo.

²⁾ En Esperanto.

(For Congress stamps see p. 25.)

Atentu! Unu Sm. estas precize kronoj 2.40.

Sm.

Atentu! Familianoj (edzinoj kaj infanoj) kune venantaj kun la fami-
liestr(in)o, pagas nur po Sm. 3—kaj ricevas t. n. suplementajn kon-
greskartojn, sed la kongresajn dokumentojn ricevas sole la famil-
iestr(in)o.

LOĜADO KAJ MANĜADO. La organiza Komitato insiste petas, ke la kongre-
sanoj SENPROKRASTE REZERVIGU siajn ĉambrojn, ĉar la Komitato absolute *ne po-
vas garantiĝi konvenajn loĝejojn* al tiuj, kiuj enskribiĝos en la lasta momento.
POR ĈAMBRO KAJ TRI MANĜOJ oni devas pagi tage:

1-a klaso	<i>maksimume</i>	Sm.	6:50
2-a	"	"	4:25
3-a	"	"	2:75

Por ĈAMBRO SEN MANĜOJ la prezoj estas:

1-a klaso	<i>maksimume</i>	Sm.	3:—
2-a	"	"	2:—
3-a	"	"	1:50

Estas nepre necese, ke oni *avizu* la Komitaton *pri la tago* de sia alveno en
Krakovo.

La rajtigilojn por hoteloj kaj restoracioj ricevos la kongresanoj en la Ak-
ceptejo.—Tiuj rajtigiloj *ne estos sendataj poŝte*.

Konsiderante, ke la loĝejoj devas esti KONTRAKTE REZERVITAJ de la Komi-
tato, oni atentigas, ke mendoj ne akompanataj de mono aŭ ne sciigantaj pri la
tago de alveno, ne povos esti plenumataj.

Rimarkoj pri la punktoj 1), 2), 3) kaj 4).

(*Vidu la alian paĝon de la aliĝilo.*)

ad 1). La prezoj de ĉambroj kun du aŭ pli da litoj estas senkompare pli
malaltaj.—Por tiuj ĉambroj la starigo de ia tarifo estas neebla kaj pro tio men-
dante la ĉambron, oni sendu nur minimuman antaŭpagon de Sm. 4.

La rimarko „*laŭ klaso*“ celas nur komprenigi proksimume al la Komitato,
kiajn dezirojn pri komforto de la koncerna loĝejo havas la mendanto.

ad 2). Oni bonvolu sendi la maksimuman sumon de la elektita klaso por
tiom da tagoj, por kiom oni rezervigas al si la loĝejon.—*La eventuale troa mono
estos repagata* al la kongresanoj en la Akceptejo.

ad 3). La Komitato *insiste petas* mendi, se eble, por *du personoj* nur *unu
ĉambron*.—Tiun peton precipe facile povas plenumi tiuj kongresanoj, kiuj
devenas el la sama urbo.

ad 4). disponeblaj estas nur 80 litoj.—Pro tio la Komitato petas, ke ĉi tiun
malkaran loĝejon profitu nur *tiuj kongresanoj*, kies financaj rimedoj *efektive
kaj absolute* ne permesas al ili lui loĝejon laŭ la supra tarifo.

OFICIALAJ ELDONAĴOJ. Projekton por kongresa poŝtkarto kaj sigelmorkoj
faris la plej eminentaj polaj pentristoj.—Tiuj eldonaĵoj estas tiel *belaj kaj
artoplenaj*, ke ili certe trovos ĉie bonan akcepton.

ALBUMO DE LA KONGRESANOJ. Ĉiu kongresano nepre DEVAS SENDI sian foto-
grafaĵon en vizit-formato kaj *estas petata* mendi la albumon. *Ankaŭ ne-kongre-
sanoj* povas profiti la albumon, sendante sian portreton kaj mendante la albumon.

KONGRESA PROGRAMO. Precipe citindaj estas: JUBILEA FESTVESPERO, organi-
zata de profesoroj de Krakova Muzika Konservatorio; EKSKURSO AL WIELICKA'AJ
SALMINEJOJ, unika mirindaĵo en la mondo: *en profundo de 300 metroj* sub la
tersupraĵo—*festeno*, dancoj, *muziko* kaj horaj kantoj; GAJEGA VARIETEA PREZEN-
TADO en „Teatro de Novaĵoj“; potenca tragedio „MAZEPA“ en la urba teatro,
k. m. a.

Skribu plej legeble!

Legu atente!

Gesamsideanoj, venu Krakovon por inde soleni la jubileon de Esperanto!

BUY BOOKS WITH A COUPON TICKET

You get \$5.50 in coupons for \$5.00, or \$11.00 for \$10.00. The saving in money is good, but the saving of time is better. Quick and convenient remitting—if you want three books, worth \$1.65, you just cut off \$1.65 in coupons and mail it in. Suppose, as sometimes happens, the 35-cent book is out of print—back comes a 35-cent string of coupons and the transaction is closed. No waiting at the post office window for a money order!

Convenient? That's where we get even—it's so convenient that it makes ordering books a positive pleasure.

AMERICAN ESPERANTIST COMPANY

STENOGRAPHY

and **TYPEWRITING**

NOTARY PUBLIC

Miss E. W. Weems

1008 Union Trust Building
BALTIMORE, MD.

All machines equipped with Esperanto Alphabet. Tel. Esperanto-St. Paul 5359.

ESTAS MALFERMITA ABONO AL

„La Ondo de Esperanto“

(laŭ la adreso: Moskvo, Rusujo, Tverskaja, 26)
Dum la IV-a jaro de sia regula funkciado „La Ondo“ senpage donos al siaj abonantoj, krom 12 n-roj (16—20 paĝaj) la speciale por tiu celo tradukitan de s-ino M. Sidlovskaja ĉefverkon de rusa literaturo:

„Princo Serebrianiĵ“ de TOLSTOJ

(352-paĝa, grandformata libreto, kies prezo por la neabonantoj estos aŭfrankite Sm. 1,60). Literat. konkursoj kun monpremioj. Portretoj de konataj Esperantistoj. Beletristiko origin. k. traduk. Plena kroniko. Bibliografio. Amuza fako. Korespondo tutmonda (poŝtk. ilustr.).

La abonpagon (2 rubl.=2,120 Sm.) oni sendu al „Librejo Esperanto“ (26, Tyerskaja, Moskvo, Rusujo) aŭ al aliaj Esper. librejoj, poŝtmandate, respondkupone, papermone aŭ per bankĉekoj.

Send subscription (\$1.10) through American Esperantist Company, Washington, D. C.

Kolektu Postmarkojn!

100 diversaj fremdaj postmarkoj,
aŭfrankite, Sd. 0.

Washington Stamp Co., Box 2466, Washington, D. C.

DEZIRAS KORESPONDI

[Unufoja anonco kostas 20c. (40 Sd.) por ĉiu linio. Kvarfoja anonco kostas 50c. (1 Sm.) por ĉiu linio. Linio enhavas proksimume 42 literojn punktojn aŭ spacojn.]

S-ro Wm. Mason, Cashier Educational Dept., Albany, N. Y.

S-ro Jesse I. Van Huss, Nowata, Okla.

S-ro Clyde Kennedy, Far, W. Va.

S-ro G. Kurkovskij, Ujezdnoe Zemstvo, Ufa, Russia, P. K., P. M. ĉiam respondos.

Capt. J. P. Landrum, Shiveley, Calif.

S-ro Razafimahandry, l'Ecole regionale, Ambositra, Madagascar.

S-ro J. B. D. Rakotondranisa, Instituteur, Ambositra, Madagascar.

S-ino. Leila Wainman, Eldred, Pa., Ĉiam respondos.

S-ro Earle Stratton, 122 E. 3rd St., Jamestown, N. Y.,—ĉefe kun fremduloj.

Fino Clara Mulhollen, Fino Freda Troutman,

Fino Carrie Crabtree, S-ro Chas. Crabtree,

S-ro Dennis Mulhollen, S-ro Fay Hardy, ĉiuj

logantoj de Lewis, Kansas, U. S. A., deziras fremdajn korespondantojn. Ĉiuj respondos.

Printing ? ? ?

ESPERANTO or ENGLISH

Have your work done by the first

and best Esperanto printer in America.

Clearly accented type. Skilled

workmen. Modern machinery.

Prices low. Workmanship careful.

Material good.

Letterheads for Esperanto societies

and officers.

ERNEST F. DOW, W. Newton Sta., Boston, Mass.

GERMANA ESPERANTISTO

La gazeto aperas en du eldonoj, kiuj duonmonate alternas.

Eldono A, eliranta la 5 an de ĉiu monato, celas la propagandon por Esperanto.

Eldono B, eliranta la 20 an de ĉiu monato, estas pure literatura.

Send subscription (\$1.15) through American Esperantist Company, Washington, D. C.

A BEAUTIFUL BOOK
ALBRECHT DÜRER **HIS LIFE AND A SELECTION**
FROM HIS WORKS

(Translation into Esperanto by the German Esperanto Association)

Contains 95 pages $10\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$ inches in size. There are 54 plates and pictures, including 13 reproductions of paintings by Dürer, 12 hand drawings, 16 copper engravings, and colored frontispiece.

Here is what a Book Review Editor wrote about it for the December number of AMERIKA ESPERANTISTO: "To see this handsome book is to buy a copy instantly. It is a beautiful production; on heavy paper; with very wide margins; and with illustrations of a quality calculated to excite the most enthusiastic praise. By far the most "de luxe" publication yet to be had in Esperanto, it fills a longfelt want, and we recommend it heartily for a Christmas present or any other kind of a present,—if the buyer can bring himself to part with it after he has had it in his possession a moment!"

We have at last succeeded in importing enough copies to keep you supplied for a while,—we *think*. Just the same, we advise you to send in your order promptly, for this goes "like hot cakes."

Price Only \$1.50

Special Bound Copy \$2.00

American Esperantist Company ∴ ∴ Washington, D. C.

Wear the Esperanto Badge

It helps esperantists to meet you, helps you to meet them, and does propaganda for the Esperanto Movement by the mere fact that you wear it.

No. 1. Small star with gilt E in center. Lapel button, scarf pin or clasp. A new design, very attractive.

No. 2. Medium sized star with ESPERANTO in center. Lapel button or clasp pin. Same good dark green enamel as No. 1.

No. 3. Large star with E in center. Lapel button or clasp pin.

Price only 25 cents. When ordering, specify whether lapel button, clasp pin, etc., is desired.

White celluloid button, with star and *Lingvo Internacia Esperanto* in green, 10 cents each.

American Esperantist Co., Washington, D. C.